

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Національний Університет «Острозька академія»
Факультет міжнародних відносин
Кафедра міжнародних відносин

Кваліфікаційна робота
на здобуття освітнього ступеня магістра

на тему: «**Міграційна політика США періоду каденцій Д. Трампа та
Дж. Байдена**»

Виконала студентка 6 курсу, групи ММВ
спеціальності 291 Міжнародні відносини
суспільні комунікації та регіональні студії
освітньо-професійної програми
«Міжнародні відносини»
Коптюк Вікторія Алімівна

Керівник - к.і.н., ст.в. Корнійчук Л. В.

Рецензент - Сергій ШАПРАВСЬКИЙ

Робота допущена до захисту

(протокол № _____ засідання кафедри міжнародних відносин від
_____ 2023 року)

Завідувач кафедри міжнародних відносин: _____

м. Острог – 2023 р.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ МІГРАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ.....	10
РОЗДІЛ 2. НАПРЯМИ ТА ІНСТРУМЕНТИ МІГРАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ США ПЕРІОДУ КАДЕНЦІЇ Д. ТРАМПА.....	29
2.1 Становлення міграційної політики за каденції Д. Трампа.....	29
2.2 Політика нульової толерантності.....	39
2.3 План міграційної політики США.....	43
РОЗДІЛ 3. ЕВОЛЮЦІЯ МІГРАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ США ПЕРІОДУ АДМІНІСТРАЦІЇ ДЖ. БАЙДЕНА.....	51
3.1 Оновлення міграційної політики Дж. Байденем.....	51
3.2 Міграційна політика Дж. Байдена щодо України.....	60
ВИСНОВКИ.....	69
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ.....	76

ВСТУП

Актуальність теми дослідження. Міграційна політика складається з набору урядових постанов і вказівок, які визначають як країна керуватиме переміщенням людей через свої кордони, включаючи міграцію (в'їзд іноземців, отримання ними громадянства або певних віз для проживання, роботи чи навчання), а також еміграцію (виїзд громадян в інші країни). Дана політика визначає критерії та порядок прийому іноземних громадян в країну, що включає типи віз, критерії відповідності та документи, необхідні для в'їзду. Багато країн мають політику та процедури надання притулку та статусу біженця особам, які тікають від переслідувань, насильства чи інших загроз у своїх країнах. Міграційна політика визначає, як країна контролюватиме свої кордони, адже це передбачає запобігання нелегальній міграції та забезпечення належного в'їзду осіб із дійсними візами чи проїзними документами. Багато країн мають політику, яка дозволяє громадянам і постійним жителям спонсорувати міграцію певних членів сім'ї, щоб зберегти сім'ю. Міграційна політика може включати положення, які допомагають новоприбулим інтегруватися в приймаюче суспільство. Це може включати мовну підготовку, культурну орієнтацію та послуги підтримки, щоб полегшити адаптування до нової країни. Політика депортації людей, які порушують міграційне законодавство або протермінують дії візи, є також частиною міграційної політики.

Міграційна політика США є важливою частиною зовнішньополітичних процесів, адже вона регулює в'їзд мігрантів, визначає процедури їхньої адаптації й отримання громадянства. Міграційна політика має значний вплив на економіку, культуру та соціальну сферу США, тому

постійно стає об'єктом суперечок і реформ. Регулювання міграції є необхідною функцією держави, яка повинна забезпечувати безпеку та благополуччя своїх громадян, а також відкритість і надавання можливостей для прийому й інтеграції мігрантів. Міграційна політика США регулюється широким спектром нормативно-правових актів. Серед них можна виділити «Закон про міграцію та громадянство» (Immigration and Nationality Act), який був прийнятий у 1952 р. Також на сьогоднішній день діє низка програм, таких як «Deferred Action for Childhood Arrivals» (DACA) та «Temporary Protected Status» (TPS), які надають певні права та захист нелегальним мігрантам. Останнім часом також стали дуже популярними виконавчі накази президентів США, які можуть відображати його підхід до міграційної проблематики. Так, виконавчий наказ «№ 13769», який був підписаний президентом Д. Трампом у січні 2017 р., викликав багато критики за свої обмежувальні заходи щодо в'їзду до США. У свою чергу, президент Дж. Байден підписав виконавчі накази, які повернули деякі програми та заходи, які були скасовані попередником [39; 42; 43]. Ці виконавчі накази можуть відображати підхід президента до різних аспектів міграційної політики, включаючи політику щодо біженців, нелегальних мігрантів, програм збереження сімей, програм залучення іноземних робітників тощо.

Актуальність теми дослідження визначається об'єктивною потребою наукового осмислення міграційної політики США за каденції президентства Д. Трампа та Дж. Байдена. Сполучені Штати Америки є гегемоном, які мають величезний вплив на міжнародній арені й активно його використовують для просування своїх національних інтересів, тому міграційна політика є важливим елементом загальної державної політики США і може мати значні економічні, соціальні та політичні наслідки.

Передусім, це безпосередньо впливає на американське суспільство й економіку. Мігранти впливають на формування демографії країни та мають значний вплив на ринок праці, тому регулювання міграційної ситуації є важливим урядовим завданням, тому що міграційна політика також має й гуманітарні наслідки, тому досліджуючи міграційну політику, ми можемо оцінити, чи відповідають Сполучені Штати своїм гуманітарним ідеалам. Ще одним важливим аспектом міграційної політики Сполучених Штатів – це національна безпека. Політика контролює, хто і за яких обставин в'їжджає до країни. Вона відіграє важливу роль у захисті від потенційних загроз внутрішній безпеці держави. На культурному та суспільному рівні міграція суттєво впливає на різноманітність, цінності й ідентичність нації, тому вивчаючи міграційну політику, ми можемо краще зрозуміти, як формуються ці аспекти американського життя.

Варто додати, що міграційна політика ще значно впливає на економіку держави, що, в свою чергу, впливає на ринок праці, можливості працевлаштування та загальне економічне зростання країни. Дослідження в цій галузі формують економічну політику та стратегію ринку праці. Також міграційна політика пов'язана з глобальними відносинами, особливо з сусідніми країнами та міжнародною дипломатією. Міграція також є глибоко політичною проблемою, адже вона впливає на виборчу динаміку, партійні програми та громадську думку й аналіз міграційної системи дає змогу зрозуміти політичну стратегію та публічний дискурс. Ще міграційна політика часто включає питання прав людини та соціальної справедливості і дослідження в цій галузі допомагають виявити потенційні порушення прав людини та сфери, які потребують реформ. Міграційна політика США є частиною ширшого глобального міграційного ландшафту. Вивчаючи цю

політику, дослідники краще розуміють глобальні тенденції міграції і їхній вплив на окремі країни, тому міграційна політика США має значні наслідки для суспільства, економіки та позиції американської нації у світі і тому аналіз міграційної політики має важливе значення для розуміння того як Сполучені Штати реагують на виклики та можливості, які створює міграція.

Стан наукової розробки теми. Міграційна політика США знайшла відображення у працях Д. Шірка, С.Ф. Мартін, Н. Родрігеца, що присвячені вивченню особливостей політики та проблем у її реалізації. Р. Розенблум та Дж. Баталова у своїх роботах висвітлюють проблеми міграції мексиканців та їх складнощі. Дж. Вазквез-Лозано у своїй роботі «Коротка історія мексикансько-американського кордону» зазначає про проблеми співпраці двох країн у сфері безпеки, нелегальної міграції і порушення прав людини. Дж. Веласко у праці «Майбутнє американсько-мексиканських відносин» здійснює порівняльний аналіз міграційної політики за каденції двох президентів США – Д. Трампа та Дж. Байдена – й аналізує можливі варіанти розвитку відносин між двома країнами у контексті міграційної політики. С. Озтекін у своїй праці «Реалізація міграційної політики США» описує розвиток міграції до США, позитивний і негативний вплив на суспільство та міграційну політику Сполучених Штатів. Ф. Мартін у роботі «Трамп і міграційна політика США» розкриває питання міграційної системи Америки при каденції Д. Трампа. Л. Ріс у дослідженні «Президент Трамп і Джо Байден: порівняння міграційної політики» проводить порівняльний аналіз міграційної політики за каденції Д. Трампа та Дж. Байдена.

Серед українських праць слід виокремити дослідження таких авторів як І. Алексєєнко, К. Солнцева, Р. Стаканов, О. Непосудна, Л. Гуцало та ін. Однак, більшої уваги потребує вивчення значення соціальних та культурних

факторів у формуванні міграційної політики США щодо країн, включаючи етнічні стереотипи та ставлення до іноземців. Поза увагою дослідників також лишилися питання безпеки на кордоні США та Мексики, включаючи контроль над наркотиками та незаконною зброєю та питання діаспори мексиканців в США та їх вплив на міграційну політику та взаємини між двома країнами.

Мета дослідження – проаналізувати та порівняти міграційну політику США за президентства Д. Трампа та Дж. Байдена.

Завдання дослідження:

1. Окреслити теоретичні засади формування міграційної політики держави.
2. Охарактеризувати напрями міграційної політики США за президенства Д. Трампа.
3. Дослідити оновлену міграційну політику за президентства Дж. Байдена, порівнявши її з політикою попередньої адміністрації.
4. Розглянути міграційну політику США щодо українських біженців на тлі повномасштабної російсько-української війни.

Об’єкт дослідження – міграційна політика США.

Предмет дослідження – особливості міграційної політики за президентства Д. Трампа та Дж. Байдена.

Методи дослідження. У даній роботі використовувала такі методи, як аналіз, синтез інформації з документів, методи узагальнення і побудови аналогій для формулювання висновків, загальнонаукові методи індукції та дедукції, проблемно-хронологічний та порівняльно-історичний методи. Крім цього, застосовувались методи опису, спостереження, ситуаційного аналізу, контент-аналізу, івент-аналіз та історико-політичний і політико-

культурний підходи. Використовувалися методи порівняльно-історичний (аналіз зміни міграційних процесів США за каденції Д. Трампа і Дж. Байдена). Завдяки івент-аналізу інформації вдалося краще оцінити ступінь впливу зовнішніх і внутрішніх факторів на формування міграційної політики та її реалізації.

Хронологічні рамки роботи охоплюють 2017-2023 рр. і обумовлені каденціями Д. Трампа та Дж. Байдена.

Джерельна база дослідження включає низку важливих джерел, що сприяють розкриттю теми дослідження. Зокрема, у роботі використано нормативно-правові акти щодо регулювання питань міграції (Закон про міграцію та громадянство 1952 р. [14]; програма Лаутенберга [8]; двосторонні угоди; укази щодо положення біженців і притулку тощо). Також були розглянуті промови президентів щодо питань міграції (Р. Рейган «Immigrants Most important sources of America's greatness» [5]; Дж. Буш-старший «Statement on Signing the Immigration Act of 1990» [17]; Дж. Буш-молодший «Comprehensive Immigration Reform» [4]; Б. Обама «We Were Strangers Once, Too» [67]; Д. Трамп «Immigrants are coming over the border to kill you» [56]; Дж. Байден «Border Security and Enforcement» [6]).

Наукова новизна роботи. Проблема активізації міграційних процесів та напливу біженців до Сполучених Штатів Америки загострює проблеми економічного, правового та соціального життя населення та ставить під загрозу безпеку США. Міграційні процеси впливають на формування зовнішньої та внутрішньої політики Америки. У роботі вперше цілісно було проаналізовано як саме міграційні процеси регулювалися за каденцій Д. Трампа та Дж. Байдена, як це впливало на ситуацію в державі та як корелювалося з її зовнішньої політикою.

Практичне значення. Отримані результати спрямовані на вивчення і розробку актуальних міжнародних питань сьогодення. Отримані висновки можуть знайти відображення в рамках навчальних дисциплін, які викладаються для студентів-міжнародників та для студентів інших спеціальностей. Напрацювання можна використовувати як методологічні матеріали для подальшого розвитку теми. Як матеріали, так і висновки дослідження можуть бути використані при виданні навчальних посібників.

Практична апробація. Результати дослідження були апробовані у статті «Міграційна політика США щодо Мексики на сучасному етапі» у збірнику «Наукові записки студентів та аспірантів Національного університету «Острозька академія» (2023 р.).

Структура роботи. Робота включає вступ, три розділи, висновки, список використаних джерел та літератури. Обсяг роботи становить – 89 сторінок.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ МІГРАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ

Міграційна політика – це сукупність дій держави щодо контролю та регулювання міграційних процесів і методів їх реалізації. Розвиток міграційної політики є важливим аспектом управління та реагування на це явище, тому варто акцентувати увагу на теоретичних засадах, які лежать в основі опрацювань міграційної політики. Розуміння цих теорій є важливим для політиків, науковців і громадськості, оскільки вони дають цінне розуміння мотивацій, наслідків і викликів міграційної політики. Першою теоретичною основою є неокласична економічна теорія, яка визначає напрями міграційної політики. Ця теорія, що виникла наприкінці XIX ст., стала важливим фундаментом для сучасних економічних досліджень, зокрема у формуванні стратегій міграційної політики. Початково заснована на класичних економічних теоріях А. Сміта, Д. Рікардо і Дж. Ст. Мілла, неокласична економіка відповідала на виклики інших теорій свого часу [115].

Згідно з неокласичною теорією, люди мігрують у пошуках кращих економічних можливостей з метою покращення рівня життя, спираючись на раціональне прийняття рішень. Вони обирають шлях на основі своїх уподобань і намагаються максимізувати свою корисність у рамках бюджетних обмежень. У вимірюванні міграції ця теорія стверджує, що основною метою переїзду є поліпшення економічного становища, що також є формою максимізації корисності.

Ще однією ключовою ідеєю є закон попиту та пропозиції [116]. Міграція вважається реакцією на дисбаланс на ринку праці, де дефіцит робочої сили може бути компенсований залученням мігрантів. Міграційна політика, заснована на неокласичній економіці, часто акцентує увагу на поєднанні між пропозицією та попитом на робочу силу через конкурентний

ринок.

Концепція порівняльних переваг, розроблена Д. Рікардо, також відіграє важливу роль у неокласичній теорії [115]. У контексті міграції вона означає, що люди переїжджають туди, де їхні навички чи кваліфікації є відносно більш цінними та де вони можуть бути більш продуктивними. Маржинальний аналіз є ще однією важливою концепцією. Ця ідея може застосовуватися до міграції, оскільки люди зважують вигоди (вища заробітна плата, можливості працевлаштування) і витрати (міграційні витрати, соціальна і культурна адаптація) пов'язані з переїздом [111]. Міграційна політика, маючи вплив неокласичної економіки, спрямована на ринкові рішення та конкуренцію, підтримуючи мінімальне державне втручання. Це може призводити до політики, що сприяє вільному ринку та дозволяє ринку праці адаптуватися природним чином. Важливо враховувати, що неокласична економіка є лише однією з теорій, які впливають на міграційну політику. Інші теорії, такі як теорія людського капіталу, структурно-функціоналістські теорії та теорії на основі ідентичності, також грають важливу роль у формуванні стратегій міграційної політики, охоплюючи різні аспекти міграції поза економічними врахуваннями.

Наступна теорія, яку варто врахувати, це теорія людського капіталу. Вона ґрунтується на неокласичній економіці й акцентує роль освіти, навичок і знань у міграції. Теорія людського капіталу розглядає освіту, навички, знання та досвід як цінні активи, що підвищують продуктивність і доходи особи, а, отже, й її потенційний внесок в економіку та суспільство [107; 129]. Розроблена у середині ХХ ст. такими економістами, як Г. Беккер і Т. Шульц, ця теорія суттєво вплинула на різні галузі, включаючи економіку праці, освіту та міграційну політику [107]. Теорія людського капіталу припускає, що особи з вищим рівнем людського капіталу мають більше можливостей міграції та досягають більших успіхів у новій країні проживання. Вона висуває ідею, що освіта не лише є джерелом знань і навичок, але й механізмом вибору. Освіта демонструє здатність людини здобувати та використовувати знання та навички, дозволяючи роботодавцям відбирати

працівників на основі їх кваліфікації. Для мігрантів освіта та навички можуть служити сигналами для потенційних країн-приймачів, полегшуючи їм пошук роботи й отримання легального міграційного статусу. Теорія людського капіталу також пояснює «самовибір» мігрантів, доводячи, що люди із вищим рівнем освіти та навичок мають більші шанси мігрувати, оскільки вони очікують вищої віддачі від інвестицій у новій країні. Політика, спрямована на теорію людського капіталу, може акцентувати відбір мігрантів за освітою та досвідом роботи. Системи мобільності на основі балів, що враховують різні фактори, такі як освіта та мовні навички, є реалізацією цього підходу. Така політика спрямована на привертання висококваліфікованих фахівців, які можуть активно внести вклад у економіку та суспільство країни-приймача.

Не менш важливу роль у формуванні міграційної політики відіграє структурний функціоналізм. Це соціологічна й антропологічна теорія, яка розглядає суспільство як систему, що складається з різних взаємодіючих частин, кожна з яких виконує свою роль і функцію [121]. Навіть якщо ця теорія не є безпосередньо пов'язаною з міграційною політикою, вона надає цінне розуміння ширшого соціального контексту, в якому реалізується міграційна політика. Структурний функціоналізм стверджує, що міграція необхідна для функціонування та розвитку суспільства [121; 124]. Ця теорія вказує на те, що мігранти можуть заповнити прогалини на ринку праці, сприяти економічному зростанню та збагаченню культурного розмаїття країни-приймача. Міграційна політика, побудована на засадах структурного функціоналізму, часто сприяє відкритості й інтеграції.

Також велике значення для розуміння проблем міграції має транснаціоналізм. Соціологічна теорія, яка визначає новий погляд на національну державу й ідентичність, підкреслює зростаючий взаємозв'язок і взаємозалежність між людьми [127]. Згідно з транснаціоналізмом, люди, інституції та культура подолають національні кордони. Ця теорія надає унікальний погляд на досвід і дії мігрантів, які перетинають національні межі. Транснаціоналізм є особливо важливим для розуміння сучасних

моделей міграції та має значущі наслідки для міграційної політики [127]. Він підкреслює те, що мігранти зберігають тісні соціальні, економічні та політичні зв'язки з батьківщиною, навіть перебуваючи за кордоном.

Важливу роль відіграє також теорія культурної ідентичності та політики ідентичності. Культурна ідентичність визначається як відчуття належності людини до певної культурної групи та формується під впливом різних факторів, таких як національність, етнічна приналежність, релігія, мова та звичаї [113]. Важливо відзначити, що ця ідентичність не є статичною; вона може змінюватися та адаптуватися з часом, а люди часто мають кілька культурних ідентичностей одночасно [113]. Політика ідентичності представляє собою систему, що акцентує на питаннях та політиці, пов'язаних із конкретним суспільством, культурою чи групою ідентичності. Це включає в себе осіб чи групи, які вимагають своїх прав, визнання та справедливого ставлення на підставі певної ідентичності. Політика ідентичності охоплює різні аспекти, такі як раса, стать, релігія та національність. У контексті міграції культурна ідентичність і політика ідентичності грають важливу роль. Мігранти часто проживають процес адаптації своєї культурної ідентичності до культури нового середовища. Вони розглядають питання належності, інтеграції та збереження культурної спадщини, враховуючи аспекти приймаючої країни. Міграція призводить до збільшення культурного розмаїття у суспільствах прийому. Це розмаїття може бути джерелом сили, але водночас викликає питання щодо інклюзивності, толерантності та соціальної згуртованості. Мігранти можуть стикатися з дискримінацією на підставі своєї культурної ідентичності, що спонукає до рухів і політик, спрямованих на боротьбу з расизмом, ксенофобією та культурними упередженнями. Політика на основі ідентичності може призвести до заходів, спрямованих на задоволення конкретних потреб і прав мігрантських громад [113]. Ця політика може включати антидискримінаційні закони, послуги мовної та культурної підтримки, а також заходи щодо захисту прав меншин. Міграція може сприяти культурному обміну та збагаченню як приймаючої, так і рідної

культур. Політика, спрямована на підтримку культурного обміну та взаєморозуміння, може бути позитивним результатом визнання цінності культурної ідентичності.

Варто також зазначити про теорії безпеки та конфлікту, адже вони становлять теоретичні основи, які досліджують роль міграції у формуванні динаміки безпеки держави та можливого виникнення конфліктів. Ці теорії надають уявлення про те, як розробляється та впроваджується міграційна політика відповідно до передбачуваних загроз безпеці [26; 131]. Теорія безпеки акцентує увагу на захисті національних кордонів, суверенітету та внутрішньої стабільності. Політики часто розглядають питання міграції в контексті національної безпеки, особливо, коли існують потенційні загрози. Міграційна політика, яка спрямована на безпеку, може включати заходи, такі як посилення прикордонного контролю, підвищений нагляд і депортація осіб, які можуть підпадати під категорію потенційної загрози [26; 131]. Основною метою є захист територіальної цілісності країни, що передбачає управління та контроль руху людей і товарів через кордони. Заходи безпеки можуть включати фізичні бар'єри (наприклад, стіни, огорожі), прикордонні патрулі та технології (такі як камери спостереження та датчики) для виявлення та запобігання незаконному перетину кордону [26; 131]. Міграційна політика може також формуватися з урахуванням побоювань щодо тероризму та транснаціональної злочинності, включаючи заходи для запобігання в'їзду осіб, пов'язаних із терористичними організаціями чи злочинними мережами. Уряди можуть співпрацювати з міжнародними партнерами для обміну розвідданими та зміцнення заходів безпеки. Теорії безпеки також розглядають роль міграційної політики у протидії торгівлі людьми та контрабанді, які можуть становити загрозу безпеці. Політика може бути спрямована на припинення цих незаконних мереж, захист потенційних жертв і судове переслідування винних в цих злочинах.

Теорії конфлікту в контексті міграції також висвітлюють можливість соціального конфлікту в приймаючому суспільстві. Часті виклики пов'язані з конкуренцією за ресурси, робочі місця та державні послуги, особливо в

областях з високою концентрацією мігрантів [26]. Урядовці можуть впроваджувати програми інтеграції для пом'якшення цього напруження. Деякі суспільства стурбовані можливими етнічними чи культурними конфліктами, викликаними масштабною міграцією. У таких випадках політики можуть спрямовуватися на культурну інтеграцію, мультикультуралізм чи мовну освіту для сприяння мирному співіснуванню. Теорії економічних конфліктів припускають, що міграція може спричинити конкуренцію за робочі місця та ресурси, що потенційно може призвести до економічної напруги [117]. Політичні відповіді можуть включати регулювання ринку праці та заходи для запобігання зниженню заробітної плати чи умов праці для місцевих працівників. З метою запобігання конфліктам і сприяння соціальній згуртованості, чиновники можуть впроваджувати політику, яка сприятиме інтеграції мігрантів у приймаючі суспільства, таку як мовні курси, освітні програми й ініціативи з розвитку громади. Важливо зауважити, що, хоча теорії безпеки та конфлікту надають цінну інформацію про формулювання міграційної політики, вони не взаємовиключні. Урядовці можуть поєднувати підходи щодо безпеки та пом'якшення конфліктів. Крім того, вплив міграції на безпеку та конфлікти може значно відрізнятись в залежності від конкретного контексту та реалізації політики. Збалансування заходів безпеки та захисту прав людини, а також вирішення потенційних конфліктів, є складним завданням для урядів при формуванні міграційної політики.

Остання теорія стосується екологічної міграції та міграції внаслідок зміни клімату. Екологічна та кліматична міграція, також відома як екологічна міграція або міграція через зміну клімату, є глобальним явищем. Це передбачає переміщення людей через негативні впливи змін навколишнього середовища та кліматичних факторів. Виділяють два основних типи екологічної міграції: тимчасове та постійне переміщення [91]. Деякі форми екологічної міграції є тимчасовими, наприклад, коли люди тікають від шторму чи повені та повертаються, коли умови поліпшуються. У інших випадках екологічна міграція може призвести до постійного переселення,

коли люди та спільноти не можуть повернутися на свою батьківщину. За цією теорією, фактори навколишнього середовища, такі як підвищення рівня моря, посухи та стихійні лиха, можуть змусити людей шукати нові місця проживання. Тому ця форма міграції може виникати з-за екологічних та кліматичних викликів, і політика, заснована на цій теорії, акцентує необхідність адаптації до міграції, спричиненої зміною клімату та пом'якшення її впливу.

Формування міграційної політики США – це процес, який обумовлений сукупністю правових, історичних, політичних та економічних чинників. Декілька ключових принципів і засад лежать в основі розробки міграційної стратегії країни. Сполучені Штати, як правова держава, відзначаються міграційною політикою, яка віддзеркалює принципи регулювання та контролю переміщення людей як на кордоні, так і внутрішньо відповідно до законодавчої бази. Ця політика ґрунтується на законах, постановах і рішеннях судів, що визнають верховенство права. Контроль за кордонами й управління правом в'їзду і перебування на території країни є ключовим аспектом національного суверенітету.

Економічні фактори грають важливу роль у міграційній політиці США. Країна вітає мігрантів за їхній внесок в економіку, вирішуючи питання нестачі робочої сили та сприяючи економічному зростанню. Політика намагається збалансувати економічні потреби з міграційними цілями.

Також возз'єднання сімей завжди вважалось ключовим принципом міграційної політики США. Система сімейної міграції дозволяє громадянам і постійним жителям США спонсорувати переселення певних членів родини. Сприяння єдності сім'ї розглядається як шлях до будівництва міцних і стабільних спільнот. Сполучені Штати визнають важливість гуманітарних принципів у міграційній політиці, включаючи захист і допомогу біженцям, шукачам притулку й іншим особам, які потребують гуманітарної допомоги. Політика Сполучених Штатів прагне дотримуватися міжнародних зобов'язань, зокрема «Конвенції про статус біженців» і

відповідних протоколів. Паралельно із політикою щодо возз'єднання сімей, міграційна стратегія США історично включала елементи міграції на підставі заслуг. Цей підхід визнається за те, що він надає перевагу мігрантам із конкретними навичками, кваліфікаціями або можливостями працевлаштування, які відповідають економічним інтересам країни.

Забезпечення національної безпеки й ефективного прикордонного контролю є основоположним аспектом міграційної політики Сполучених Штатів. Головна мета цієї політики полягає в захисті країни від потенційних загроз, таких як тероризм і кримінальна діяльність, при цьому сприяючи легальній міграції. Сполучені Штати визнають важливість інтеграції мігрантів в американське суспільство. Ця політика спрямована на заохочення культурного розмаїття та сприяння успішній інтеграції новачків у їхні громади, на робочих місцях та в організаціях.

Також громадська думка та політична динаміка відіграють важливу роль у формуванні міграційної політики. Погляди політичних партій, правозахисних груп і широкої громадськості мають великий вплив на законодавчі рішення та зміни політики. Міграційна політика Сполучених Штатів значною мірою визначена історичними подіями, зокрема періодами масової міграції. Крім того, США є учасником різних міжнародних угод і конвенцій, пов'язаних з міграцією, що також може впливати на політичні рішення [106]. До них відносяться угоди про біженців, права людини та трудові стандарти. Міграційна політика США також визначається адміністративною спроможністю державних органів, відповідальних за міграцію, що включає обробку візових заявок, проведення перевірок біографічних даних та управління міграційним законодавством.

У формуванні міграційної політики США важливу роль відіграє велика мозаїка політичних, економічних, соціальних і безпекових факторів. Цей процес обумовлений різноманіттям учасників і різними стратегіями, що визначають його багатогранний характер. Розуміння цієї мозаїки є вирішальним для керівників і громадян, які впливають і підтримують міграційну політику Сполучених Штатів. По-перше, визначальним

фактором формування міграційної політики є громадська думка. Суспільне ставлення та сприйняття міграції грають ключову роль у керівництві держави. Віддзеркалюючи загальне ставлення та переконання громадськості, громадська думка стає важливим показником для уряду. Врахування поглядів виборців стає стратегічно важливим, оскільки це може визначити їхні подальші виборчі перспективи. Перехід до більш гуманного та розуміючого підходу до міграції може здатися навіть більш здоровим політичним вибором. У сучасному політичному ландшафті громадська думка є не лише показником відношення до питань міграції, але і джерелом політичної легітимності. Якщо публічні переконання узгоджуються з політичними рішеннями, це підвищує їх легітимність і шанси на успішну реалізацію. Важливо розуміти, що громадська думка не є єдиною, а є складною і розділеною з урахуванням політичних, регіональних і культурних відмінностей. ЗМІ, в свою чергу, відіграють ключову роль у формуванні громадської думки. Вони впливають на сприйняття міграції через новини, коментарі та редакторські позиції. Врахування цього важливого патерна в процесі формування міграційної політики визначається не лише політичними обставинами, але і впливом ЗМІ. Усе це свідчить про необхідність балансу між врахуванням поглядів громадськості, узгодженням їх із стратегічними цілями політиків і прагненням до гармонійної міграційної політики, що відображає національні інтереси та принципи управління [106].

Наступним важливим фактором, який впливає на становлення міграційної політики США, є роль політичних партій. Ставлення та пріоритети демократів і республіканців відіграють ключову роль у формуванні політики, відображаючи їхні ідеологічні переконання, партійні платформи та виборчу базу [106]. Обидві основні партії мають відмінні підходи до міграції, і ці підходи можуть змінюватися з часом. Демократи, зазвичай, виступають за більш інклюзивну та співчутливу міграційну політику, наприклад, через надання шляхів отримання громадянства для нелегальних мігрантів. З іншого боку, республіканці часто підтримують

жорсткіші та примусові заходи безпеки на кордоні. Влада політичних партій не обмежується лише висловленням позицій – вони активно формують законодавство та сприяють його виконанню. Під час утримання влади вони визначають ключових посадових осіб в агентствах, що відповідають за міграційні питання, таких як Департамент внутрішньої безпеки. Міграція також стає центральною темою виборчих кампаній, а партії використовують свої платформи, щоб донести свою міграційну політику до виборців і мобілізувати свою базу. Подальші дії, такі як впровадження «Закон про відкладені дії щодо прибуття дітей» (DACA) і «Тимчасово захищений статус» (TPS), є прикладом впливу влади партії на міграційну політику через виконавчі укази [34]. Зміна влади також може вплинути на розвиток міграційної політики, оскільки нова адміністрація може переглядати чи скасовувати рішення попередника, враховуючи свої власні підходи та партійні пріоритети. Таким чином, політичні партії відіграють не тільки ключову роль у формулюванні дискурсу, але й в активному впливі на міграційну політику, яка відображає інтереси своїх членів і виборців.

Наступним фактором, який впливає на формування міграційної системи США, є економічні чинники. Роль економіки виявляє значний вплив на становлення та реалізацію міграційної політики США. Тісний зв'язок між економікою США та міграцією підкреслюється тим, що економіка країни часто визначає напрямки міграційної політики. США мають багаторічний досвід використання робочої сили мігрантів для забезпечення різноманітних економічних потреб, особливо в сільському господарстві, будівництві, готельному бізнесі та сфері охорони здоров'я. Ці галузі в значній мірі покладаються на працю мігрантів. Економічний розвиток і дефіцит робочої сили у певних секторах можуть спонукати політиків до обговорення міграційної політики, що відповідає цим конкретним потребам [106]. Наприклад, зростаючий попит на кваліфікованих працівників у технологічному секторі спричинив обговорення реформ міграції для фахівців високої кваліфікації. Економічні коливання, такі як економічні зростання та спади, можуть впливати на моделі міграції. Періоди

економічного буму, зазвичай, супроводжуються підвищеним попитом як на кваліфіковану, так і на некваліфіковану робочу силу. З іншого боку, економічні спади можуть викликати обурення через нестачу робочих місць і провокувати вимоги посилити контроль над міграцією [106]. Такий взаємозв'язок між економікою та міграційною політикою підкреслює важливість урахування економічних реалій при формуванні стратегій у цій області. Розуміння впливу економічних факторів допомагає створити ефективні та справедливі підходи до міграції, сприяючи розвитку країни та задоволенню потреб її громадян.

Міграція може стати каталізатором створення нових робочих місць у США, оскільки працівники-мігранти часто сприяють виникненню нових підприємств, відкриваючи нові можливості для працевлаштування. Вплив підприємницької діяльності мігрантів на створення робочих місць та економічне зростання стає важливим питанням для політиків, оскільки це сприяє розвитку економіки та зміцненню глобальної конкурентоспроможності. Підтримка економічної конкурентоспроможності визначає ключовий фактор формування міграційної політики США, серед інших країн, які активно залучають талановитих і кваліфікованих працівників з різних куточків світу, щоб зберігати та зміцнювати свої глобальні економічні позиції. Такі ініціативи, як візова програма H-1B, націлені на поліпшення економічної конкурентоспроможності. Проте існують дебати щодо фінансового впливу міграції, де основний акцент робиться на витратах і вигодах, пов'язаних із державними послугами. Політики аналізують вплив міграції на охорону здоров'я, освіту, соціальні програми й інші державні послуги. Врахування економічних внесків мігрантів, наприклад сплата податків, стає важливим у розробці міграційної політики. Податки на прибуток, податки з продажу, податки на майно й інші форми оподаткування є джерелами доходів для уряду, що сприяє утриманню та розвитку інфраструктури. Слід також враховувати, що США не існують ізольовано, і глобальні економічні фактори, такі як міжнародна торгівля та геополітичні події, можуть опосередковано впливати на міграційну політику

[117]. Урахування економічних факторів у формуванні міграційної політики США є надзвичайно важливим, оскільки це відображає динаміку та різноманіття економіки країни. При цьому вирішенні завдань урядовці повинні збалансувати економічні вигоди від міграції, зокрема внесок у економічне зростання, із турботою про робочі місця, впливом на заробітну плату та фіскальними наслідками.

Важливо враховувати вплив національної безпеки на формування міграційної політики США. Безпека та захист національних інтересів є основними детермінантами цієї політики [26]. Однією з ключових цілей міграційної політики є забезпечення національної безпеки держави. Уряд США активно вживає заходів для запобігання потенційних загроз, таким як тероризм або шпигунство, через контроль міграції. Для цього були введені посилені заходи безпеки, включаючи ретельну перевірку біографії та процедури візового контролю. Основною метою цих заходів є не допустити незаконного перетину кордону та боротьба з потенційними загрозами національній безпеці. Пріоритетом стали ініціативи, такі як огороження кордону, розширення прикордонного патрулювання та впровадження нових технологій для запобігання незаконному перетину. Важливу роль у міграційній політиці відіграють також перевірки заявників на візи, біженців і мігрантів на наявність потенційних загроз безпеці. Співпраця між міграційними агенціями та правоохоронними органами на всіх рівнях – від місцевого до федерального – має велике значення для вирішення проблем безпеки. Програми, такі як «Безпечні спільноти» й угоди, дозволяють обмінюватися інформацією та спільно діяти в затриманні та депортації іноземних злочинців [128]. Співпраця між розвідувальними службами США, правоохоронними та міграційними службами є ключовою для національної безпеки. Застосування баз даних і списків спостереження допомагає ідентифікувати осіб, які можуть становити загрозу для громадян. Навіть при гуманітарній ролі прийому біженців важливо дотримуватися суворих процесів перевірки для мінімізації ризиків для національної безпеки [26].

Дипломатичне та безпекове співробітництво з країнами походження, транзиту та міжнародними союзниками має вирішальне значення для протидії спільним загрозам і викликам, пов'язаним із міграцією. Це включає обмін розвіданими та координацію правоохоронних органів. Міграційна політика націлена на подолання торгівлі людьми та транснаціональних злочинних організацій, які займаються незаконним переправленням мігрантів через кордон. Запобігання цим операціям вважається важливим для захисту національних інтересів у сфері безпеки. Глобальна геополітична динаміка, конфлікти та міжнародні відносини можуть впливати на формування міграційної політики держави. США готові коригувати свою політику у відповідь на глобальні події чи кризи, які можуть мати наслідки для національної безпеки. У світі, що стає все більш цифровим, міграційна політика може враховувати індивідів із досвідом у кібербезпеці та суміжних областях як ключових у захисті національних інтересів. Важливо враховувати, що безпека та національні інтереси переплітаються з іншими факторами, такими як гуманітарні проблеми, економічні міркування та дипломатичні відносини. Установлення правильного балансу між цими часто конфліктними інтересами становить складний і постійний виклик для міграційної політики США. За розвитку глобального ландшафту безпеки, міграційна політика США може продовжувати адаптуватися до нових та зростаючих загроз національній безпеці.

Ще одним важливим фактором є правова та нормативна база міграційної політики Сполучених Штатів Америки. Ця система охоплює різноманітні закони, нормативні акти та виконавчі дії, які визначають правила та принципи, що регулюють в'їзд, проживання та права мігрантів, біженців і негромадян країни. Основоположним законом, який регулює міграційну політику, є «Закон про міграцію та громадянство» 1952 р. [14]. У даний закон декілька разів вносили правки і він встановлює категорії мігрантів, критерії їхньої відповідності, а також права й обов'язки як мігрантів, так і громадян. Президент Сполучених Штатів також має право видачі виконавчих наказів щодо міграції. Ці накази використовуються для

реалізації конкретної міграційної політики, такої як «заборона на поїздки» для громадян певних країн або для зміни правил і процесів [112]. Управління міграційною політикою також покладено на Державний департамент США, який керує видачею віз і консульськими послугами в посольствах і консульствах країни по всьому світу. Державний департамент відповідає за перевірку й обробку заявників на візу. Окрім «Закону про міграцію та громадянство», існують інші закони, що формують міграційну політику, зокрема «Закон про біженців» 1980 р. [112]. Цей закон встановив систему прийому та розселення біженців у країні через Програму прийому біженців США та Управління з розселення біженців. Також важливо зазначити існування категорій не міграційних віз, таких як туристичні (В-1; В-2), студентські (F-1) та робочі візи (H-1B). Кожна з цих категорій має власні критерії відповідності, правила та тривалість перебування в країні.

Глобальні події також здійснюють вагомий вплив на формування міграційної системи Сполучених Штатів. Ці події визначають підходи уряду США до міграції та пересування людей через кордони. Передусім, глобальні конфлікти, війни та гуманітарні кризи змушують мільйони людей залишати свої рідні країни у пошуках безпеки та захисту. Ці кризи призводять до значного напливу біженців [105]. У відповідь на такі події, Сполучені Штати адаптують свою політику прийому біженців і встановлюють квоти. Політичні заворушення, переслідування та насильство в інших країнах також примушують окремих осіб і сім'ї шукати притулку в Америці. Міграційна система США має адаптуватися, щоб врахувати збільшену кількість шукачів притулку під час глобальних подій, таких як громадянські війни чи авторитарні репресії [105; 106]. Надзвичайні ситуації в галузі охорони здоров'я, такі як пандемії, також можуть впливати на міграційну політику США. Наприклад, пандемія COVID-19 призвела до призупинення надання візових послуг, обмежень на кордоні та змін у правилах подорожей та міграції. Варто зазначити і про глобальні терористичні акти, адже вони можуть змусити уряд США посилити заходи безпеки, що вплине на міграційну політику та видачу віз, особливо для країн, які мають зв'язки з

терористами. Участь США у міжнародних угодах і договорах, пов'язаних із міграцією, також впливає на міграційну політику. Зміни в глобальній геополітиці, політичні перетворення та міжнародні стандарти прав людини впливають на розробку стратегій міграційної політики Сполучених Штатів.

Роль міжнародних міграційних організацій, таких як Міжнародна організація з міграції та Верховний комісар Організації Об'єднаних Націй у справах біженців, є важливою для формування глобальної політики щодо міграції та біженців. Їхні рекомендації та дії можуть суттєво впливати на міграційну політику США, зокрема на закони, постанови й адміністративні практики, пов'язані з міграцією та розселенням біженців, безпекою кордонів і видачею віз.

Цілком цікавим є взаємозв'язок між міграційною політикою США та зовнішньою політикою країни. Оскільки проблеми міграції часто перетинаються з більш широкими цілями зовнішньої політики, дипломатичні відносини стають важливим елементом цього взаємозв'язку. Зовнішня політика грає визначальну роль у формуванні міграційної політики США, враховуючи дипломатичні відносини з різними країнами. Вона впливає на візові політики для громадян різних країн у залежності від ступеня дружби або напруженості у відносинах. Участь у двосторонніх і багатосторонніх угодах щодо міграції є ще одним важливим аспектом взаємодії міжнародної та міграційної політики. Ці угоди можуть охоплювати питання безпеки кордонів, торгівлі людьми й екстрадиції злочинців, відображаючи дипломатичні пріоритети та відносини США з іншими країнами. У майбутньому може стати актуальним обговорення зовнішньої допомоги та розвитку, оскільки зовнішня політика може вплинути на міграцію через вирішення корінних причин, що спонукають людей до примусової міграції. Також важливим є наголос на правах людини та демократії в контексті зовнішньої політики США, оскільки ці принципи впливають на аспекти міграційної політики, такі як надання притулку переслідуваним особам. Геополітичні конфлікти також можуть вплинути на міграційну політику США, зокрема в разі напружених відносин з іншими

країнами. Роль громад діаспори в інших країнах, їх взаємодія з Конгресом та урядовими установами, також є важливим фактором в формуванні міграційної політики США.

Не забуваймо, що Сполучені Штати прагнуть бути світовим лідером і що їхня міграційна політика може вплинути на їхній міжнародний імідж. Гуманітарна політика, програми переселення біженців і активність у глобальних ініціативах проти неправомірної міграції визначають лідерство США в міжнародному співтоваристві. Важливо також враховувати, що успішна міграційна стратегія часто вимагає тісної співпраці з сусідніми країнами. Сполучені Штати можуть співпрацювати з країнами-сусідами для забезпечення спільної безпеки кордонів, ефективного управління міграційними потоками та вирішення проблем, пов'язаних з торгівлею людьми та контрабандою наркотиків. Зовнішня політика Америки суттєво впливає на реакцію країни на глобальні кризи. Під час гуманітарних або безпекових криз міграційна політика може бути піддана адаптації для вирішення проблеми біженців або для зміцнення заходів безпеки. Також економічні зв'язки США з іншими країнами можуть опосередковано впливати на міграцію через торговельні угоди й економічне партнерство, що сприяють тимчасовій або постійній міграції, коли люди шукають роботу або інвестиційні можливості в США. Тому міграційна та зовнішня політика США тісно взаємодіють. Міграційна політика формується в контексті міжнародних відносин, дипломатичних цілей і загальних завдань зовнішньої політики. Зміни в глобальному геополітичному середовищі можуть призвести до корекцій міграційної системи США, що відобразиться на видачі віз, переселенні біженців, безпеці кордонів та інших аспектах. Міграційна та зовнішня політики служать інструментами для орієнтації Сполучених Штатів у відносинах з іншими країнами та вирішенні глобальних викликів і можливостей.

Міграційна політика грає ключову роль у формуванні міжнародних відносин країни, суттєво впливаючи на дипломатичні, економічні та гуманітарні аспекти зовнішньої політики. Аспекти, такі як дипломатія та

двосторонні відносини, мають прямі дипломатичні наслідки. Країни часто узгоджують візові вимоги й організацію поїздок для своїх громадян у рамках двосторонніх відносин. Суперечки стосовно міграції можуть погіршити дипломатичні та торговельно-економічні відносини, оскільки міграція суттєво впливає на торговельні зв'язки між країнами. Міграція робочої сили, як кваліфікованої, так і некваліфікованої, може сприяти розвитку економіки та створити економічну взаємозалежність. Країни можуть впроваджувати програми тимчасових працівників або укласти торговельні угоди з положеннями про мобільність робочої сили [57]. Міграційна політика також переплітається з міжнародними угодами й ініціативами, наприклад, Глобальний договір про безпечну, впорядковану та законну міграцію, прийнятий ООН, який є прикладом спільних зусиль у вирішенні питань міграції. У багатьох країнах існують великі громади діаспори, які підтримують тісні зв'язки зі своїми країнами та відіграють ключову роль у формуванні зовнішньої політики через пропаганду, грошові перекази й інвестиції. Уряди активно співпрацюють з громадами діаспори для досягнення своїх зовнішньополітичних цілей. Також важливо враховувати гуманітарну політику та політику щодо біженців. Рішення про надання притулку особам, що тікають від переслідувань або конфлікту, має велике значення для міжнародних відносин. Такі дії можна розглядати як гуманітарні акти, які впливають на відносини з постраждалими країнами.

Міграційна політика відіграє важливу роль у вирішенні проблем безпеки та боротьбі з тероризмом. Країни повинні знаходити баланс між відкритістю для мандрівників і мігрантів і необхідністю запобігання загрозам безпеки, до того ж цей баланс може визначити міжнародні відносини, особливо з країнами, які розглядаються як джерела загроз. Для Сполучених Штатів, які прагнуть зберігати своє глобальне лідерство, важливо збільшити їхню роль у міжнародних відносинах. Держави, які активно взаємодіють у вирішенні глобальних міграційних проблем, таких як вимушене переміщення чи нелегальна міграція, виявляють лідерство на міжнародній арені. Крім того, питання міграції часто вимагають співпраці з

іншими країнами та міжнародними організаціями, зосередженої на безпеці кордонів, торгівлі людьми, трудових правах і гуманітарній допомозі. Рівень участі країни у такій співпраці може вплинути на її зовнішні відносини. Тому міграційна політика є важливим інструментом у сфері міжнародних відносин і вона має потенціал для розвитку дипломатії, розширення економічних зв'язків, посилення гуманітарних зобов'язань та впливу на глобальний імідж країни. Крім того, вона відіграє важливу роль у відповіді на глобальні виклики, пов'язані з міграцією, безпекою та соціально-економічним розвитком. Баланс між національними пріоритетами країни та її міжнародною відповідальністю щодо міграційної політики може визначити її широкі зовнішні відносини.

Висновок до розділу 1.

Отже, міграційна політика Сполучених Штатів є ключовою сферою зовнішньої політики, на яку впливають багато факторів, включаючи громадську думку, політичну ідеологію, економічні міркування, проблеми безпеки, правові рамки, події у світі та відповідно самі міжнародні відносини. Думка простих американців також має величезний вплив на міграційну політику Сполучених Штатів. Громадська думка, висловлена через вибори, пропаганду та громадський тиск, може впливати на політиків і спонукати до змін міграційного законодавства. Також позиції політичних партій мають великий вплив, вони часто відображають ширші ідеології, формуючи свою позицію щодо міграції. Економічні фактори також важливі, оскільки потреби в робочій силі, ринки праці та загальна економічна ситуація в країні впливають на міграційну політику, робочі візи й економічних мігрантів. Інтереси національної безпеки є рушійною силою заходів прикордонного контролю. Формуючи міграційну політику, політики повинні знайти правильний баланс між безпекою та гуманітарними проблемами. Міграційна політика США діє в рамках складної правової бази, яка включає міграційне законодавство, типи віз і правила, що регулюють

статус біженця. Законодавчі зміни можуть серйозно вплинути на життя мігрантів і біженців. Варто зазначити, що світові події також впливають на формування системи міграційної політики. Конфлікти, кризи та стихійні лиха в усьому світі формують моделі міграції та можуть вимагати змін у політиці, тому міграційна політика Сполучених Штатів часто реагує на ці міжнародні події. Пам'ятаймо, що міграційна політика не ізольована, вона має дипломатичні, економічні та гуманітарні наслідки, що впливають на зовнішні відносини та міжнародні угоди. Те, як Сполучені Штати видають візи та переселення для біженців і шукачів притулку, впливає на їхні дипломатичні відносини з іншими країнами. Також міграційна політика є ключовим чинником міжнародної дипломатії, торгово-економічних відносин і двосторонніх відносин. За своєю суттю, міграційна політика США є важливою сферою, що розвивається, де взаємодіють громадська думка, політика, економіка, безпека, право та світові події, світ і дипломатія об'єднуються, щоб сформувати підхід країни до міграції та прикордонного контролю. Рішення, прийняті в цій сфері, мають значний вплив у Сполучених Штатах і резонують у всьому світі, відображаючи взаємодію внутрішніх і міжнародних сил.

РОЗДІЛ 2. НАПРЯМИ ТА ІНСТРУМЕНТИ МІГРАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ США ПЕРІОДУ КАДЕНЦІЇ Д. ТРАМПА

2.1. Становлення міграційної політики за каденції Д. Трампа

На початку передвиборчої кампанії у 2015 р. представники Республіканської партії розпочали висвітлювати мігрантів у негативному ключі, аргументуючи, що більшість мігрантів відповідальні за проблеми в Сполучених Штатах. Ніхто не був так категорично налаштований проти мігрантів у США як Д. Трамп. Протягом президентської кампанії у 2015-2016 рр. Д. Трамп оголошував про скорочення міграції, закликаючи європейські країни слідувати його прикладу, а саме скоротити або взагалі повністю припинити приймати мігрантів до своєї країни. Д. Трампа навіть публічно підтримав Brexit Великобританії.

Д. Трамп став першим президентом Сполучених Штатів, який не мав досвіду ні у військовій, ні в державній сферах. Будучи впливовим американським бізнесменом, Трамп переміг на президентських виборах 2016 р. [69]. Його каденція включала серйозні зміни у внутрішній і зовнішній політиках. За його каденції адміністрація здійснила низку реформ у внутрішній політиці, які повпливали на Сполучені Штати, а саме здійснили зниження корпоративних податків за всю історію, скасували десятки екологічних норм, реорганізували федеральну судову систему. Щодо зовнішньої політики, Д. Трамп здійснював жорстку міграційну політику, запроваджуючи міграційні обмеження, розірвав торговельні угоди про Транстихоокеанське партнерство, зміцнив дипломатичні зв'язки з Ізраїлем і розпочав торговельну війну з Китаєм [56; 69]. Прихід Д. Трампа до влади пожвавило обговорення про доцільність збереження західних санкцій проти росії і в Європейському Союзі [56].

Найбільшим резонансом у правлінні адміністрації Д. Трампа стала саме її міграційна риторика, особливо жорсткі нововведення, а саме агресивні та широкомасштабні депортації мігрантів без документів і біженців із

юридичними або кримінальними правопорушеннями, скорочення майже всіх віз, а саме робочої, студентської та візи для об'єднання сімей, заборона в'їзду людям із мусульманських держав, подобові перевірки людей, які подалися на отримання певної категорії візи та припинення функціонування програми Б. Обама DACA (стосовно відкладених дій щодо прибуття дітей) і програми DAPA (стосовно відкладених дій для батьків американців і постійних жителів США). Як зазначають депутати, що Дональд Трамп: «... зробив більше для боротьби з мігрантами – як тими, хто хоче приїхати, так і тими, хто вже тут, – ніж більшість президентів за чотири чи вісім років» [82]. І також, що: «Трамп розпочав свою передвиборчу кампанію, назвавши мексиканських мігрантів гвалтівниками та злочинцями... Він також постійно пов'язував міграцію з тероризмом, закликав до «цілковитої заборони в'їзду мусульман до Сполучених Штатів...» [82].

Саме антимігрантські настрої допомогли Д. Трампу здобути перемогу на президентських виборах 2016 р. Так, весною 2017 р. в США набув чинності новий указ президента Д. Трампа, який вніс низку суттєвих змін у міграційну систему держави. Звісно, що нова міграційна політика Д. Трампа зумовила виникнення інтересу та спричинила значний відгук у громадськості, що призвело до напружених національно-політичних подій у середині країни.

Д. Трамп під час своєї кампанії попереджав про те, що може статися в цій сфері. Мета нових впровадження полягала в тому, що Сполучені Штати необхідно захистити від загрози тероризму, пов'язаної з потоком мігрантів з країн, які, на думку Трампа, є основою сучасного тероризму. Перший практичний крок на цьому шляху Д. Трамп зробив одразу після приходу до влади. 27 січня 2017 р. він видав указ, що вплинув на в'їзд до Сполучених Штатів громадян із семи країн з більшістю мусульман: Ірану, Лівії, Сирії, Сомалі, Судану, Ємену та Іраку [67].

Виконавчий указ президента Трампа включав 90-денну заборону на в'їзд громадянам цих країн Близького Сходу та 120-денну заборону на в'їзд мігрантів до Сполучених Штатів. За адміністрації Б. Обама кількість

мігрантів, які приймалися на рік, становила 110 000; проте в 2017 р. адміністрація Трампа зменшила цю кількість удвічі. На момент ухвалення Указу річний ліміт прийому мігрантів була практично вичерпана, з 50 000 біженців залишилося 1000 осіб [37]. Проте ухвалення цього розпорядження викликало інше питання. Після оголошення постанови було анульовано 100 000 виданих віз для громадян близькосхідних країн. Згідно з постановою президента Д. Трампа, громадянам 7 близькосхідних країн передбачається отримання відмови у в'їзді до Сполучених Штатів, якщо вони не мають дозволу на проживання або робочої візи [37]. Як і очікувалося, ООН, різні правозахисні організації та відомі особи в Сполучених Штатах та в інших країнах висловили несхвалення указу Трампа.

Указ, виданий Д. Трампом, насамперед суперечить конституційним принципам релігійної та національної рівності. Президент Д. Трамп і голова Міністерства внутрішньої безпеки США зіткнулися з судовим позовом від Національного центру міграційного права США (NILC). Про намір подати судовий позов заявила і Рада з американо-ісламських відносин (CAIR) [37]. Федеральний суд у Нью-Йорку тимчасово призупинив виселення мігрантів із дійсними візами Америки з аеропортів після того, як вони пережили гостру внутрішньополітичну напругу [37]. Проте з цим рішенням були не згодні ні Д. Трамп, ні мігранти. Навіть високопосадовці Трампа підтримали тих, хто виступав проти указу. Спецслужби США отримали від Білого дому доручення переглянути заходи, вжиті главою держави, повідомляє «Wall Street Journal». У звіті департаменту США, який базувався на цій роботі, було зазначено, що громадянство країни не може покладатися на визначення потенціалу терористичних атак. Міністерство внутрішньої безпеки США охарактеризувало цю дію як неефективне обмеження на в'їзд громадян з близькосхідних країн до Сполучених Штатів.

За словами речника Білого дому М. Шорта, відповідь Д. Трампа на звіт не відповідала його запиту про аналіз розвідки. Виконувач обов'язків генерального прокурора США С. Йейтс була звільнена за відмову підтримати цей жорсткий захід. Указ президента був призупинений

Федеральним судом у Сіетлі (штат Вашингтон) у лютому 2017 р., але Д. Трамп згодом все ж підписав нове розпорядження, проте з трохи поблажливим змістом. Згідно з ним, Ірак було виключено зі списку країн, громадянам яких заборонено вїзд до Сполучених Штатів, що є помітною відмінністю від другого виконавчого указу. До того ж, уточнюється, що заборона не розповсюджується на володарів грін-карт, які надають право на постійне місце проживання в Америці.

Такі штати, як Гаваї, Нью-Йорк і Вашингтон, оголосили про свій намір оскаржити нову постанову в суді. Незважаючи на те, що документ було заплановано на 16 березня 2017 р., федеральний суддя штату Гаваї Д. Вотсон завадив вступу в силу цього документа ще до того, як указ був реалізований [59]. Д. Трамп оскаржив ці рішення у Верховному суді США. У червні 2017 р. Конгрес і Верховний суд Сполучених Штатів погодили оскарження двох рішень судів нижчих інстанцій, які перешкоджали виконавчому указу президента Д. Трампа, який забороняв шести країнам Близького Сходу в'їзд до Сполучених Штатів. Водночас суд дозволив набрати чинності деяким положенням указу. Відповідно до цього рішення, нові правила в'їзду до Сполучених Штатів набули чинності 27 червня 2017 р.

У результаті політика Сполучених Штатів щодо мігрантів зазнала низки змін, що призвело до змін у міграційному законодавстві.

Черговий виконавчий указ Д. Трампа охоплював «Протокол про захист мігрантів». Він здобув популярність, адже виступав за збереження статусу біженців немексиканського походження у Мексиці та вносячи шукачів притулку в список очікування, коли апеляційний суд США вживатиме заходів на мексиканському боці кордону. Протокол спрямований на зменшення кількості біженців з Латинської Америки, тих, хто мігрує через незаконні репресії, погрози насильства тощо. Розпорядження було введено в дію адміністрацією Д. Трампа, хоча було висунуто багато позовів, які були необґрунтованими. Відповідно до цього указу до Мексики було депортовано близько 70 000 осіб [72]. Таким чином, супротивники «Протоколу про захист мігрантів» змушують уряд Мексики і президента Мексики А. М. Обрадора

зайняти чітку та рішучу позицію щодо цього розпорядження. Критики стверджують, що указ порушує права людей, у тому числі шукачів притулку, змушуючи чекати відповіді на американо-мексиканському, що ставить під загрозу життя і здоров'я мігрантів. «Перенаселеність, відсутність гігієнічних заходів, їжі, основних засобів у поєднанні з повільністю рішень Національного інституту міграції та Мексиканської комісії з допомоги біженцям ставлять людей у вразливе становище, впливаючи на здійснення їхніх основних прав», - зауважав єпископ Сьюдад-Хуареса, відповідальний за душпастирство людської мобільності мексиканського єпископату [23].

Ще одним кроком у становленні міграційної політики стало відмовлення біженцям і шукачам притулку з Венесуели. У 2019 р. 24 451 венесуелець перебував у американському суді під загрозою депортації, що на 277% більше порівняно з 6 492 у 2018 р. [20] Адміністрація Д. Трампа вважала, що краще посилити стандарти надання притулку біженцям, ніж допомогти їм. Тому більшість венесуельців вважають депортацію до рідної країни смертельним вироком. Д. Трамп не розширив повноваження тимчасового захищеного статусу на вихідців із Венесуели. Прикордонна служба Сполучених Штатів депортувала до Венесуели 900 осіб з 2017 по 2019 рр., порівняно з 2016 р., коли була каденція Б. Обами, під час якого було депортовано лише 182 громадянина Венесуели [20].

Наступною передвиборчою обіцянкою Д. Трампа на президентських виборах була американо-мексиканська стіна або вже надалі відома як «стіна Трампа» (загородження, прокладені американською владою вздовж сухопутного державного кордону між США і Мексикою). Щоб запобігти нелегальній міграції, розпочалося будівництво на кордоні з Мексикою. Перший етап операції «Утримання кордону» розпочався 19 вересня 1993 р. і тривав три тижні. В Ель-Пасо, штат Техас, значно збільшилася кількість патрулів прикордонної служби США на ділянках 30-кілометрового кордону [78]. Щоб перешкодити мексиканцям перетинати кордон, прикордонний патруль розгорнув велику кількість зелених позашляховиків із прикордонниками та почав патрулювати територію

цілодобово за допомогою чотирьох літаків. Крім того, було відремонтовано роздільну огорожу довжиною близько 16 км, яку раніше пошкодили мігранти [78]. Прикордонний патруль США визнав операцію успішною, оскільки вона призвела до значного зменшення кількості нелегальних мігрантів, затриманих у цьому районі.

Другий етап під кодовою назвою «Операція Хранитель» розпочався 1 жовтня 1994 р. Будівництво 10 кілометрового паркану навколо Сан-Дієго призвело до збільшення кількості агентів прикордонної служби Сполучених Штатів. У наступні роки операції кількість затриманих у цьому районі зменшилася на 75%, коли раніше на цьому місці понад половини нелегалів при перетині кордону було затримано [64]. Критики будівництва стіни зазначали, незважаючи на вражаючу статистику, що нелегальні мігранти змушені подорожувати на схід уздовж прикордонних шляхів і, ймовірно, вдаючись до перевезення людей професійними контрабандистами, проте стіна Трампа не суттєво вплинула на ситуацію з нелегальною міграцією. Відсутність реєстрації порушників створювало ілюзію того, що кількість нелегальних перетинів кордону зменшується. У 1998 р. огорожу розтягнули по всій довжині каліфорнійсько-мексиканського кордону.

Восени 1994 р. розпочалася третя фаза операції «Операція Огорожа». Робота була зосереджена на південному прикордонному регіоні Тусон, штат Арізона [24]. Прикордонний контроль на цій ділянці отримав нове обладнання для спостереження, яскраве світло та гелікоптери. Незважаючи на протидію екологів і правозахисників, будівельні роботи почалися в Дугласі, а в Ногалесі і Найкові були збільшені бар'єри. З 1994 по 2000 рр. чисельність прикордонників на ділянці зросла вп'ятеро – до 1535 осіб [11].

«Операція Ріо-Гранде» є однією з найбільш значущих заходів прикордонного контролю, які проводила прикордонна служба для зміцнення кордону. Кампанія була розпочата влітку 1997 р. Особливу увагу було приділено прикордонним районам Макаллен і Ларедо в Південному Техасі. Прикордонна служба США застосовувала таку ж тактику, як і раніше, наприклад, створення блокпостів подовж кордону, використання

потужнішого освітлювального обладнання, прискорений збір і ліквідування рослинності в прикордонних зонах, на прилеглих територіях та в містах для витіснення біженців у менш доступні місця для нелегального перетину американо-мексиканського кордону. З 1996 по 2000 рр. чисельність прикордонників на цій ділянці зросла вдвічі – до 2160 осіб [30].

Виконавчий наказ №6061, «Закон про безпечний паркан», був підписаний президентом Дж. Бушем у 2006 р. Згідно з ним, надається дозвіл на будівництво нових прикордонних парканів довжиною приблизно 1100 км, а також надає прикордонним органам додаткові ресурси для стеження за кордонами [28]. До 2009 р. було встановлено огорожі загальною протяжністю понад 900 км. Оголошення Д. Трампа про його намір балотуватися в президенти в 2015 р. супроводжувалося обіцянкою побудувати стіну, яка зєднає Нью-Джерсі та Арізону з Мексикою. Він заявив, що побудує масивну стіну на американо-мексиканському кордоні та вимагатиме від Мексики покриття витрат. Відмова Д. Трампа підписати бюджет на 2019 р. призвела до 35-денного припинення роботи уряду в лютому 2016 р., що стало найдовшим періодом в історії країни, проте уряд оголосив надзвичайний стан, щоб все ж таки отримати кошти, необхідні для будівництва стіни [114].

За словами президента Д. Трампа, єдиний спосіб запобігти нелегальній міграції з Центральної Америки й ескалації «гуманітарної кризи» на південному кордоні Мексики – це побудувати стіну. Ще до вступу на посаду президент Д. Трамп стверджував, що більшість нелегальних мігрантів з Мексики є «злочинцями», які займаються торгівлею наркотиками та гвалтуванням, але статистичних доказів на підтримку цього твердження немає. Кампанія Трампа зробила будівництво стіни однією з його найвидатніших обіцянок, яка мала фундаментальне символічне значення. Кампанія Д. Трампа постійно наголошувала на важливості захисту південного кордону Сполучених Штатів від нелегальної міграції, і він не зміг би відмовитися від цього питання під час свого президентства.

Щоб зменшити нелегальну міграцію, зміни до міграційного

законодавства США були сформульовані в кілька нормативних документів адміністрації Д. Трампа.

Перший – це виконавчий наказ «Захистити країну від іноземних терористів, які намагаються потрапити до Сполучених Штатів». Також адміністрація Д. Трампа внесла в Конгрес два схожі законопроекти. Першим законопроектом був так званий «Закон Кейт», названий на честь пані Стейнлен, яка була вбита нелегальним мігрантом, який був депортований кілька разів, перш ніж вчинити свої злочини, але щоразу йому вдавалося повернутися до Америки. Другий законопроект «Закон про притулки для злочинців» спрямований на блокування федеральної допомоги юрисдикціям і захист небезпечних злочинців від екстрадиції до федеральних правоохоронних органів. Обидва законопроекти швидко пройшли Палату представників. Президент Трамп заявив, що «Це важливий крок для забезпечення безпеки нашого суспільства та нашої країни» [53]. Найважливіший документ, прокламація президента Д. Трампа, заслуговує на увагу через різні фактори. Для початку Білий дім встановив умови щодо того, кому влада США може видавати дозвіл на в'їзд до країни та видавати візи особам із шести мусульманських країн. Громадяни з Ірану, Лівії, Сирії, Сомалі, Судану та Ємену підлягали тим самим критеріям. Міграційна служба приділяла особливу увагу наявності найближчих родичів у США. До цієї категорії належали батьки, подружжя, діти, зяті та невістки, брати та сестри (відповідно до законодавства).

Проте, згідно з резолюцією, такі особи, як бабусі та дідусі, дядьки та тітки (старші члени), племінниці та племінники, онуки та чоловіки чи дружини не вважаються близькими родичами. Для отримання візи родинні стосунки повинні бути підтверджені документально. Указ наклав 90-денну заборону на в'їзд до США громадянам Судану, Ємену, Лівії, Сомалі, Іраку, Ірану та Сирії. Крім того, президент Трамп видав указ, який призупиняє в'їзд сирійських біженців до Сполучених Штатів і заморожує програми для біженців з інших країн на 120 днів. На додаток до цього рішення посольство США ввело суворіші правила оформлення віз і для громадян росії.

По-друге, виконавчим указом президент Д. Трамп призупинив програму відмови від візових співбесід, яка звільняє людей від проходження особистої співбесіди в посольстві, якщо термін їхньої попередньої візи закінчився протягом 48 місяців. Згідно з указом президента Трампа, посольство США в росії скоротило цей термін до 12 місяців. Проте це обмеження припадає лише на туристичні та транзитні візи. Зменшення щорічної видачі грін-карт і припинення видачі повторних довгострокових віз стало частиною наступного плану адміністрації Д. Трампа. Щорічно до Сполучених Штатів за візами в'їжджало від 85 000 висококваліфікованих працівників, але в 2016 р. кількість склала 236 000 [86]. Ці дії були вжиті, щоб перешкодити людям в'їхати до Сполучених Штатів, які потенційно сприяли б зростанню мігрантів і нелегалів.

Отже, міграційна політика адміністрації Д. Трампа була зосереджена на необхідності для Сполучених Штатів захистити себе від потенційних загроз, пов'язаних з міграцією, особливо тих, що надходять з країн, які президент Трамп назвав джерелом тероризму. У документі наголошується на виконавчому указі, виданому в січні 2017 р., який тимчасово забороняв в'їзд до Сполучених Штатів громадянам семи країн з переважно мусульманським населенням. Крім того, прийом біженців було призупинено, а щорічну квоту біженців значно скорочено. Указ викликав широку критику як усередині країни, так і за кордоном, викликавши судові оскарження та заперечення. Критики кажуть, що це порушує конституційні принципи релігійної та національної рівності. Федеральні суди втрутилися, щоб тимчасово призупинити наказ. У документі наголошується, що ця зміна політики має значний вплив на статус біженців, власників віз і суспільне сприйняття Сполучених Штатів як гостинної країни. Надалі політика щодо будівництва стіни на кордоні США та Мексики, яку зазвичай називають «стіною Трампа». Він містить огляд поступового розвитку та розширення прикордонного бар'єру, який розпочався із посилення зусиль прикордонного патрулювання та будівництва огорожі в різних районах. Президент Д. Трамп зробив будівництво стіни центральною обіцянкою своєї кампанії, вважаючи,

що це необхідно для стримування нелегальної міграції. У ньому згадуються політичні баталії навколо бюджетних асигнувань на стіну, включаючи припинення роботи уряду та оголошення надзвичайного стану для забезпечення фінансування. Підкреслюється символічне та політичне значення стіни для міграційної політики президента Д. Трампа та підкреслюється, що це була ключова передвиборна обіцянка, від якої він не міг легко відмовитися. Теж висвітлювався указ Трампа, що накладає обмеження на в'їзд до Сполучених Штатів для громадян шести переважно мусульманських країн: Ірану, Лівії, Сирії, Сомалі, Судану та Ємену. Він встановлює критерії вступу на основі наявності родичів у Сполучених Штатах, включаючи батьків, подружжя, дітей, зятів, невісток, братів і сестер. Виключення членів розширеної родини з цього визначення має на меті обмежити сферу сімейної імміграції. Указ також призупиняє програму США для біженців на 120 днів і на невизначений термін для сирійських біженців. Ці обмеження спрямовані на посилення національної безпеки та ретельний контроль за прийомом біженців. Адміністрація Д. Трампа призупинила Програми співбесід для скасування віз та скорочення візових квот. Документ підкреслює призупинення Програми співбесід для скасування віз, яка дозволяє особам пропускати особисті співбесіди в посольстві або консульстві США, якщо термін дії їх попередньої візи закінчився до 48 місяців тому. Указ Д. Трампа переглянув цей період до 12 місяців із застосуванням туристичних і транзитних віз. Ця зміна була спрямована на посилення перевірки заявників на отримання візи. Загальною метою цих міграційних заходів було посилити національну безпеку шляхом запровадження суворіших критеріїв в'їзду для осіб із певних країн і запровадження додаткових рівнів контролю для заявників на отримання візи. Крім того, адміністрація Д. Трампа мала на меті посилити співпрацю між місцевими юрисдикціями та федеральними правоохоронними органами, щоб потенційно небезпечні злочинці не могли шукати притулку в «містах-заповідниках». Ці заходи були суперечливими та наštтовхнулися на критику з різних сторін, включаючи організації з захисту громадянських

прав та іноземні уряди. Критики стверджували, що вони можуть негативно вплинути на легальних мігрантів, біженців і загальне сприйняття США як гостинної нації. Водночас, адміністрація Трампа розглядала ці заходи як важливі для захисту країни від потенційних загроз безпеці та для ефективного управління міграцією. Ухвалення цих указів Палатою представників відображає прихильність їх реалізації, хоча й на тлі дебатів і правових проблем.

2.2. Політика нульової толерантності

У 2017 р., до початку запровадження політики нульової толерантності, медіа почала повідомляти про розділення сімей на південно-західному кордоні США і кримінальне переслідування незаконного в'їзду мігрантів. Генеральний прокурор Сполучених Штатів Дж. Сешнс повідомив про початок політики нульової толерантності, згідно з якою всі незаконні перетини американського кордону будуть вважатися злочином і будуть притягуватися до кримінальної відповідальності. З того моменту розпочалося посилення американо-мексиканського кордону.

У 2018 р. набув чинності Закон США про міграцію, який встановлює сувору політику боротьби з нелегальною міграцією на кордоні. Адміністрація Д. Трампа назвала цей крок «політикою нульової толерантності», спрямованою на повний захист Сполучених Штатів від напливу нелегальних мігрантів із таких країн, як Мексика, Гондурас і сусідніх островних держав. Через те, що багато мігрантів нелегально перетинали кордон зі своїми дітьми, міграційна служба США створила тимчасове утримання дітей у спеціальних таборах, а батьків затримували за порушення правил перетину кордону та інших законів. Подібна політика вже кілька місяців проводилася в Сполучених Штатах. Про це заявив генеральний прокурор США Д. Сешнс. Він послуговувався нібито біблійним вченням, щоб виправдати міграційні закони, переконуючи, що люди зобов'язанні коритися уряду держави, адже Всевишній створив його для правління. Згодом міністр піддався жорсткій критиці, зокрема з боку

релігійних діячів.

У червні 2018 р. відбувся скандал щодо «політики нульової толерантності», адже він був спровокований новинами про розлучення сімей, чийх дітей було прилаштовано в притулки, в той час як батьків помістили в ізолятори. Згідно з повідомленнями від The New York Times, протягом одного тижня близько 2816 дітей, розлучених з батьками на американо-мексиканському кордоні, розмістили в табори по всій території США [51].

Загалом у 17 штатах США було створено близько 100 притулків. В основному їх розташовували вздовж мексиканського кордону в Техасі та Каліфорнії, але рідше в Арізоні. Подібні установи для утримання дітей створили у Флориді, Орегоні, Вашингтоні, Нью-Йорку, Канзасі, Іллінойсі, Мічигані, Пенсільванії, Південній Кароліні та Вірджинії [38].

Уряд США зробив заяву, в якій запевнив, що умови в спеціальних притулках задовільні. Проте це було зовсім не так. Депортованих дітей Пентагон розміщував на чотирьох військових базах, в яких могли проживати до 20 000 дітей. Наявність таких притулків призводила до того, що діти відчували себе самотніми, адже їх розлучали з їх батьками. Дитину забезпечували їжею, водою, предметами першої необхідності, але не було ні догляду, ні уваги та жодних комфортних умов для проживання.

Під громадським і політичним тиском президент Д. Трамп 20 червня 2018 р. підписав указ про заборону забирати дітей у нелегальних мігрантів на кордоні. Їх слід було розміщувати в притулку разом, а не окремо. За даними Time, близько 500 дітей возз'єдналися зі своїми батьками. Президент США заявив, що не підтримує розлучення сімей, але у «політика нульової толерантності» продовжує свою дію щодо порушення правил перетину кордону. Проте навіть такі заходи не задовольнили суспільство та ЗМІ. Скасування методів розлучення сімей на кордоні залишило багато питань без відповіді, зокрема про те, як цей процес відбуватиметься згідно з новим указом. Але найбільше людей хвилювала доля розлучених сімей і те, чи скоро возз'єднаються зі своїми батьками понад 2000 дітей, які перебувають

у спецпритулках.

Протягом певного часу почало з'являтися все більше подробиць про жорстоке поводження з дітьми в таборах. Повідомляли, що у штаті Техас дітям вводили психотропні препарати у приватному медичному центрі. Згідно з журналістськими дослідженнями, дітям, які чинили опір лікуванню (ін'єкції та таблетки), погрожували, що більше ніколи не побачать своїх батьків. Батьки дітей, у свою чергу, нічого не знали про таке лікування. Батьки дітей, які перебували на лікуванні у приватному медичному центрі, подають до суду за жорстоке поводження та порушення прав людини і повідомляла, що їхня діти були настільки ослаблені ліками, що не могли навіть ходити [61]. Також повідомлялося про жорстоке поводження з дітьми в штаті Арізона. При розлученні дітей з матір'ю на кордоні, дітей розділяли по окремої, якщо це були брати і сестри. Колишній робітник притулку А. Девідсон повідомляв, що працівники притулку мають надзвичайну відсутність емпатії до дітей та що всі працівники є колишніми будівельниками, офіціантами тощо [61]. Проте Перша леді США М. Трамп після свого візиту до дитячих таборів стверджувала зовсім протилежне, мовляв, що у притулках діти щасливі та мають належне ставлення.

Загалом, політика нульової толерантності адміністрації Д. Трампа була жорсткою і певною мірою неприйнятною для реалізації. Проте Білий дім запевняв, що така політика була необхідною, оскільки мігранти вчинили достатньо злочинів, які потенційно загрожували національній безпеці держави. Основою цієї політики, встановленої американським законодавством, було розлучення дітей мігрантів зі своїми батьками. На жаль, дітям не гарантували повернення до батьків, які були змушені залишити свої домівки через кризовий стан.

Наприкінці 2018 р. на початку 2019 р. 2735 дітей було возз'єднано з їхніми батьками [21]. У 2019 р. Міністерство національної безпеки продовжувало розлучати дітей із батьками, хоч вже і з меншою інтенсивністю, ніж у 2018 р. Підставами для розлучення сімей слугувало кримінальне минуле одного з батьків [97]. У 2020 р. американський суд виніс

постанову за якою підтверджувалися дискреційні повноваження Міністерства національної безпеки США розділення сімей біженців, що ґрунтувалися на кримінальному минулому батьків [97]. У 2021 р. відбулося підрахування розлучень за три періоди політики нульової толерантності. Перший період відбувався у 2017 р., під час нього було розлучено 1556 дітей з їхніми батьками [97]. Другий період це 6-тижневий у 2018 р., коли політика розпочала працювати. Протягом цього періоду було розлучено 2816 дітей [97]. І останній, третій період, коли було призупинено політику нульової толерантності 20 червня 2018 р. В загальному було розлучено 3793 дитини зі своїми батьками з 1 квітня 2018 р. до 30 листопада 2020 р. (2826 дітей – 2018 р.; 927 дітей – 2019 р.; 40 дітей – 2020 р.) [97].

Отже, політика нульової толерантності ознаменувала значні зміни в імміграційному контролі та охороні кордонів США. Її основною метою був повний захист Сполучених Штатів від нелегальної міграції, особливо з таких країн, як Мексика, Гондурас та острівні країни поблизу Америки. Згідно з цією політикою, мігранти, які нелегально перетинали кордон, часто зі своїми дітьми, стикалися з тимчасовим затриманням, а їхні батьки були піддані судовому розгляду за порушення правил перетину кордону чи інших міграційних законів. Одним із помітних аспектів цієї політики було використання релігійної риторики, зокрема біблійних посилянь, для виправдання міграційного законодавства. Цей підхід викликав значну критику, особливо з боку релігійних діячів, які заперечували моральну основу таких жорстких імміграційних заходів. Така політика викликала негативну реакцію громадськості та пильну увагу ЗМІ, особливо коли стало відомо про розлучення тисяч сімей. Дітей відправляли в табори, а їхніх батьків притягували до відповідальності. Нелюдське розлучення сімей викликало обурення та осуд. Кількість розлучених сімей і дітей, відправлених до таборів, досягла загрозливих цифр. Спеціалізовані притулки для цих дітей були створені в 17 штатах США, переважно на кордоні з Мексикою. Уряд наполягав на тому, що умови в цих притулках були чудовими, але звіти свідчили про те, що діти утримувалися в не ідеальних

умовах життя, часто ізольовані від батьків із елементами першої необхідності, але не мали належного догляду та уваги. Під час посилення громадського та політичного тиску президент Д. Трамп 20 червня 2018 р. підписав указ, який намагався припинити практику розлучення дітей з батьками на кордоні. Цей переїзд дозволив близько 500 дітям возз'єднатися зі своїми батьками. Проте в ньому не були повністю вирішені питання щодо долі понад двох тисяч дітей, які вже були розлучені зі своїми родинами та поміщені в спеціалізовані притулки. Політика нульової толерантності залишається суперечливою та залишається предметом дискусій, причому деякі підтримують її суворий підхід як необхідний для вирішення питань міграції та підтримки стабільності в державі. Критики стверджують, що така політика призвела до неприйнятних умов і розділення сімей, що викликала занепокоєння щодо добробуту та майбутнього дітей.

2.3. План міграційної політики США

У травні 2019 р. президент США Д. Трамп оголосив про пропозицію щодо оновлення міграційної політики, яка включає зміни в систему відбору легальних міграцій та зміцнення кордонів для запобігання нелегальній міграції.

Як зазначив президент кореспондентам «Наша пропозиція заснована на багатій історії міграції нашої нації, і прагне посилити громадські зв'язки, які роблять нас однією національною сім'єю» - зазначив Д. Трамп [89]. План спеціально вимагав від мігрантів знання англійської мови та проходження спеціального тесту на громадянство.

Д. Трамп також додав, що мігранти мали б бути фінансово самодостатніми. За його словами, США прагнули використовувати систему відбору засновану на оцінюванні, на кшталт системи, яка використовується у Канаді. «Наш план включає глибоку модернізацію дисфункціональної нині системи легальної міграції...Система буде нарешті чесною, прозорою та забезпечуватиме рівність для всіх» - наголошував президент [126].

Серед заходів щодо посилення політики президент Трамп вніс зміни до

закону, щоб «зупинити потік контрабанди дітей» і «гуманно та швидко возз'єднати дітей без супроводу з їхніми родинами». План президента Трампа також передбачав значне посилення безпеки на кордоні. Водночас у деяких категоріях, навпаки, перевага надавалася новачкам. «Більше балів набиратиме, наприклад, молодий робітник. Таким чином, внесок до нашої мережі соціальної безпеки буде більшим. Більше балів набиратимуть ті, хто має цінні навички та пропозицію працевлаштування, високу освіту чи план зі створення робочих місць» – наголосив Д. Трамп [126].

Лідер демократів у Сенаті Ч. Шумер розкритикував Білий дім за недосягнення згоди з демократами щодо міграційної реформи. За словами Ч. Шумера, план Трампа не сприймали серйозно. Водночас, Д. Трамп намагався переконати законодавців, що міграційна система в Америці вимагає серйозних змін. Урядовці, відповідальні за створення реформ, наголошували на безпеці кордону та змінили спосіб видачі грін-карт.

Архітектори плану, розробленого під керівництвом пана Кушнера, старшого радника президента, мали на меті змінити правила видачі віз, насамперед віддавши перевагу досвідченим, висококваліфікованим працівникам і видозмінити політику видання грін-карт родичам мігрантів, які мають американське громадянство. Тоді президент офіційно оголосив про свій новий план міграційної реформи. Щоб він був прийнятий, Білому дому довелося лобіювати Конгрес. План президента Д. Трампа передбачав запровадження системи балів для мігрантів, подібної до тих, що прийняті в Канаді, Японії, Австралії та Новій Зеландії.

Кількість грін-карт, виданих владою США новим мігрантам, залишилася незмінною, але в той же час значно зросла кількість місць для висококваліфікованих фахівців, успішних студентів і людей з професійною освітою. Також враховувалися вік кандидата, знання англійської мови та наявність роботи в США. Кількість грін-карт для надання найближчим родичам громадян США почала зменшуватися. Також скасування лотереї грін-карт призвело до того, що багато іноземних громадян втратило змогу отримати постійний вид на проживання в Сполучених Штатах, незалежно

від рівня роботи/освіти/володіння мовою.

Як зазначало видавництво Reuters, лише 12% усіх американських грін-карт було видано з урахуванням професійної кваліфікації та підготовки одержувача. Водночас канадська влада видала 63% посвідок на постійне проживання за цим принципом. В Австралії цей показник зріс до 68%. Згідно з пропозицією адміністрації Д. Трампа, 57% віз було надано на основі професійних навичок або роботи в США, а 33% були сімейними візами. Кількість віз, які видаються з гуманітарних міркувань, було зменшено з 22% до 10% [20].

Адміністрація Д. Трампа планувала створити особливий фонд безпеки кордонів, який мав би виділяти гроші на покращення контрольних пропускних пунктів та інші заходи. До того ж, Білий дім мав намір переглянути свій підхід до надання притулку в Сполучених Штатах, а саме зменшити кількість прийнятих заяв і спростити депортацію для тих, хто не відповідає критеріям мігранта.

Навесні 2019 р. президент Д. Трамп видав указ про захист американських працівників шляхом обмеження легальної міграції та тимчасових робочих віз. У листопаді 2019 р. Білий дім видав ще один виконавчий наказ H-1B, який уточнює визначення «професійної діяльності», яка визначає типи професій, у яких можуть працювати іноземні громадяни. Мінпраці також підвищило мінімальну зарплату для іноземців на 30% [20].

У серпні 2020 р. Служба громадянства та міграції США зазначила, що університети, які пропонують денні онлайн-курси, заборонять іноземним студентам залишатися в країні. Через тиждень рішення було скасовано після різкої критики з боку університету.

Білий дім посилив вимоги для отримання посвідки на проживання через міграцію. Заявникам може бути відмовлено, якщо вони вважаються «тягарем для суспільства», якщо вони отримували державну допомогу більше ніж один рік за останні 36 місяців. Звіт про міграційну політику для науково-дослідних установ підтверджує, що цей порядок не може бути скасований негайно. Концепція «соціального тягаря» (критики називають її

«тестом багатства») існує в міграційному регулюванні більше двох десятиліть, але адміністрація Трампа наказала використовувати її частіше, ніж раніше. Крім того, восени 2020 р. Служба громадянства та імміграції США змінила правила проведення співбесід щодо отримання громадянства США. Кількість запитань про американську історію та політику збільшилась на третину, а кількість щоденних інтерв'ю зменшилась.

За словами С. Пірса, політичного аналітика Інституту міграційної політики, офіс Д. Трампа наголосив на важливості прискорення судових розглядів і розширення кількості постанов на депортацію [106]. «Але деякі рішення Дж. Сешнса зробили життя міграційних суддів важчими» - зазначала вона. «Вони забрали певну частину їхньої свободи дій і дали їм менше можливостей розпоряджатись своїми документами» [107].

Отже, політика Д. Трампа мала на меті суттєво змінити міграційну систему США шляхом запровадження процесу відбору на основі заслуг, надання пріоритету безпеці кордону та зміни розподілу грін-карт. Пропозиції отримали підтримку з боку деяких, зіткнувшись з критикою з боку лідерів Демократичної партії та різних зацікавлених сторін. Реформи мали на меті залучити висококваліфікованих і самодостатніх людей, підкреслюючи їхній внесок у суспільство США. Крім того, адміністрація зосередилася на посиленні міграційних правил, що призвело до змін в оцінці заявників на проживання та в процесі співбесіди для отримання громадянства США. Ці зміни в політиці були спрямовані на модернізацію та захист міграційної системи США, збалансовуючи інтереси безпеки та економічного внеску. Прикордонна безпека була ще одним важливим компонентом запропонованої політики. Його метою було зупинити контрабанду, одночасно забезпечивши швидке та гуманне возз'єднання дітей без супроводу зі своїми родинами. Цей збалансований підхід спрямований на посилення безпеки кордону, зберігаючи при цьому повагу до сімейних цінностей і прав людини. Також відбулися зміни у політиці отримання грін-карт. План включав зміни у розподілі грін-карт (дозвіл на постійне проживання), при тому, що загальна кількість грін-карт

залишилася незмінною, реформи збільшили грін-карти для досвідчених і висококваліфікованих фахівців і тих, хто має професійну освіту. Згідно з цією політикою, висококваліфіковані працівники та особи з конкретними пропозиціями працевлаштування, вищою освітою або планами створення робочих місць отримували преференції. Видаляючи цим категоріям більше грін-карт, адміністрація мала на меті залучити осіб, які могли б зробити значний внесок у систему соціального захисту США. Проте важливо зазначити, що запропоновані реформи зіткнулися з критикою з боку лідерів демократів, зокрема спікера Палати представників Н. Пелосі та лідера меншості в Сенаті Ч. Шумера. Їхнє занепокоєння зосереджувалося на оцінці мігрантів на основі заслуг, які вони вважали «принизливими» та потенційно шкідливими для внеску тих, хто не має вищої освіти. Реформи політики також включали заходи щодо посилення міграційних правил. Адміністрація Д. Трампа намагалася змінити визначення «навантаження на суспільство», щоб відмовити заявникам, які отримували державну допомогу протягом тривалого часу. Крім того, процес співбесіди для отримання громадянства США став більш складним, з більшою кількістю запитань і зменшеними квотами на співбесіду. Ці зміни мали на меті модернізувати та захистити міграційну систему США, дотримуючись балансу між економічними внесками та безпекою кордонів. Хоча політика була спрямована на сприяння міграції на основі заслуг, критики підкреслювали занепокоєння щодо справедливості та ставлення до мігрантів без спеціальних навичок. Дебати навколо цієї політики підкреслюють складність і проблеми, властиві міграційній реформі, оскільки вона вимагає ретельного розгляду економічних, соціальних і гуманітарних факторів.

Висновок до розділу 2.

Таким чином, міграційна політика періоду президентства Д. Трампа головним чином була спрямована на захист Сполучених Штатів від потенційних загроз безпеці, пов'язаних з міграцією, особливо з країн, які президент Д. Трамп назвав джерелами тероризму. Одним із важливих

аспектів міграційної політики Трампа було видання виконавчих наказів, які тимчасово забороняли в'їзд до США для громадян переважно мусульманських країн і значно скорочували річну квоту на прийом біженців. Ці дії викликали гостру критику, юридичні виклики та заперечення як усередині країни, так і на міжнародному рівні, опоненти стверджували, що вони порушують конституційні принципи релігійної та національної рівності. Іншим важливим компонентом міграційної політики стало будівництво стіни на кордоні між Сполученими Штатами та Мексикою, відомої як «стіна Трампа». Поступовий розвиток цього фізичного бар'єру розпочався з посилення прикордонного патрулювання та встановлення огорожі на окремих ділянках. Президент Д. Трамп позиціонував стіну як важливу передвиборчу обіцянку, підкреслюючи її критичну роль у стримуванні нелегальної міграції. Цей аспект політики був відзначений політичними битвами щодо фінансування, включаючи припинення роботи уряду та оголошення надзвичайного стану для забезпечення фінансової підтримки будівництва стіни. Крім того, указ запровадив візові обмеження, змінивши критерії в'їзду за родинними зв'язками. Основна увага приділяється таким родичам, як батьки, подружжя, діти, зяті, невістки, брати та сестри. Це визначення виключає членів розширеної родини, таких як бабусі та дідусі та дядьки, тим самим зменшуючи обсяг сімейної міграції. Указ також тимчасово призупиняв програму США для біженців на невизначений термін для сирійських біженців. Зміни до програми, відмови від візових співбесід і візових квот є частиною цієї ініціативи, головним чином спрямованої на посилення контролю над кількістю мігрантів. Крім того, політика нульової толерантності відзначила значні зміни в міграційному контролі та охороні кордонів, щоб захистити Сполучені Штати від нелегальної міграції. Це передбачало тимчасове відокремлення дітей від їхніх батьків, що призвело до широкого засудження за нелюдські наслідки та громадської реакції. Вплив цієї політики був глибоким, суттєво вплинувши на біженців, власників віз і міжнародне сприйняття Сполучених Штатів як дружньої нації. Адміністрація Трампа також реформувала

міграційну систему, запровадивши процес відбору на основі заслуг, який надає пріоритет висококваліфікованим і самозабезпеченим особам. Ці зміни в політиці мали на меті залучити тих, хто робить внесок в американське суспільство, зосереджуючись на освіті та працевлаштуванні. Безпека кордону є важливим фактором, який наголошує на балансі між заходами безпеки та гуманним ставленням. Було запропоновано зміни у видачі грін-карт, надавши перевагу висококваліфікованим фахівцям та особам із конкретними пропозиціями роботи та планами створення робочих місць. Незважаючи на підтримку з деяких сторін, ці зміни в політиці зіткнулися з критикою з боку демократичних лідерів і різних зацікавлених сторін, які висловили занепокоєння щодо оцінювання мігрантів на основі заслуг і його потенційних наслідків для тих, хто не має вищої освіти. Триваючі дебати навколо цієї політики виявили складність міграційної реформи, яка потребувала ретельного розгляду економічних, соціальних і гуманітарних факторів. Отже, міграційна політика адміністрації Д. Трампа була спрямована на посилення національної безпеки, контроль кількості мігрантів і перегляд критеріїв прийому мігрантів. Ці заходи викликали як підтримку, так і критику, підкреслюючи складний і багатогранний характер міграційної реформи.

РОЗДІЛ 3. ЕВОЛЮЦІЯ МІГРАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ США ПЕРІОДУ АДМІНІСТРАЦІЇ ДЖ. БАЙДЕНА

3.1. Оновлення міграційної політики Дж. Байденом

Одним із ключових моментів, який варто нагадати, є те, що Байден зробив зміну міграційної політики однією зі своїх головних обіцянок під час виборів президента США. Його призначення супроводжувалося низкою рішень щодо імміграційної політики, зокрема певними змінами. Зокрема, поетапне припинення програми «невідкладна дія» («DACA»), яку запустив президент США Б. Обама в 2012 р. [1]. Згідно з програмою, люди, яких привезли до Сполучених Штатів ще дітьми, можуть бути захищені від депортації та отримати легалізацію за допомогою програми. Міністерство внутрішньої безпеки скасувало розширення програми в червні 2017 р., коли при владі був президент Д. Трамп, і вони продовжували розслідувати існування програми DACA. Адміністрація Д. Трампа виявила наміри припинити діяльність DACA восени 2017 р., але втілити свої наміри вони не встигли. Натомість їм вдалося заблокувати продовження програми до січня 2020 р. Проте 20 січня 2021 р. президент Дж. Байден видав указ про відновлення програми DACA [34]. Адміністрація Дж. Байдена також скасувала виконавчий указ Д. Трампа за 2017 р., який описував пріоритети міграційного контролю та безпеки США і було запроваджено поновлену міграційну політику щодо безпеки і стабільності суспільства та кордонів [47]. Також Дж. Байденом було розглянуто встановлену кількість прийому біженців за каденції Д. Трампа. За адміністрації Трампа була рекордно зменшено кількість прийому мігрантів за Б. Обами, а саме з 110 000 до 30 000 осіб [88]. Тому під час передвиборної гонки Дж. Байден заявив, що хоче підняти кількість до 125 000 прийомів у перший рік перебування на посаді [93]. Адміністрація Дж. Байдена оголосила певні зміни в міграційній системі США, а саме тимчасове призупинення депортації, почати процес легалізації більше 11 000 000 біженців без документів і припинити указ Д. Трампа про

розділення сімей на кордоні та тривалі зупинення мігрантів [22]. У діях Дж. Байдена можемо простежити повернення курсу міграційної політики за каденції Б. Обама, який був припинений при президентстві Д. Трампа.

Хоч Дж. Байден обіцяв припинити будівництво, деякі роботи можуть тривати відповідно до уже узгоджених планів і підписаних контрактів, а вже готові ділянки стіни не будуть зносити. Рекомендації у програмі Дж. Байдена свідчать, що центри для тимчасового утримання мігрантів, що незаконно перетнули кордон, повинні бути крайньою мірою, а не нормою, для людей, які очікують на розгляд їхньої справи та винесення рішення. «Ми закінчимо комерційні центри для утримання й переконаємось, що будь-які установи, в яких перебуватимуть мігранти, відповідатимуть найвищим стандартам й гарантуватимуть безпеку й гідність родин. Утримання дітей повинно бути обмежено найкоротшими термінами, щоб забезпечити їхню освіту й належний догляд за ними» [76], - зазначається у рекомендаціях Байдена. Там також зазначено, що міграційні суди повинні працювати «вільно від неналежного політичного впливу».

До того ж, Дж. Байден скасував проєкт будівництва так званої «стіни Трампа», який було запущено в епоху Д. Трампа, щоб зупинити нелегальну міграцію з Мексики та зупинити трафік наркоторгівлі [81]. Також Дж. Байден анулював указ Трампа «Захист нації від в'їзду іноземних терористів у Сполучені Штати» про заборону на в'їзд громадянам з 7 близькосхідних країн (Іран, Ірак, Сирія, Ліван, Ємен, Сомалі та Судан) «Захист нації від в'їзду іноземних терористів у Сполучені Штати», незалежно від того, прагнуть вони отримати статус біженців чи ні [1]. Крім того, з ініціативи Дж. Байдена знову введено процес перевірок на вході до країни для більшості осіб, які подорожують до США. Відбулася зміна політики щодо дітей-мігрантів: Дж. Байден оголосив про запуск нової програми для дітей-мігрантів, яка дозволяє їм залишатися в США, а також ввів механізми швидкого випуску затриманих на кордоні мігрантів, особливо тих, які перебувають у складних ситуаціях, таких як біженці, люди, які просили притулку, і діти, які були розділені від своїх батьків [34]. На відміну від

сучасної політики Дж. Байдена щодо дітей, адміністрація Д. Трампа вела боротьбу із нелегальним мігрантами з Мексики, а саме затримувала на кордоні дорослих і вилучала їх дітей з-під опіки, і згодом відправляли дітей до табору біженців [101]. Ця політика, яка була відома як «нульова толерантність», була дуже критикована за свою жорстокість та несправедливість. Це призвело до того, що більше 5000 дітей було роз'єднано зі своїми родинами. Ця політика викликала широку критику з боку громадських організацій, міжнародних організацій прав людини та багатьох політичних лідерів.

Незважаючи на пом'якшення міграційної політики, що виглядає як поворот на 180 градусів, ситуація для мігрантів до Сполучених Штатів залишається такою ж нестерпною. Тисячі мігрантів з Гаїті скупчуються на американо-мексиканському кордоні, де шукають безпечного притулку, зіткнулися з небезпечними таборами на митниці, поверхневий перегляд заяв про надання притулку і з швидкою відмовою повернення додому. У 2021 р. Міністерство внутрішньої безпеки оголосило про операцію «щоб подолати збільшення кількості зустрічей з мігрантами» [85]. Близько 14 000 гаїтських біженців прибуло до кордону з Америкою, через чутки, що ніби-то прикордонна служба США дозволяє шукачам притулку через економічні проблеми в'їхати до Сполучених Штатів. Через це операція розгорнула близько 400 офіцерів для посилення американо-мексиканського кордону та збільшення ресурсів для швидкої обробки та депортації мігрантів гаїтського походження до їхньої країни. Ті, кого не можна виселити відповідно до «Розділу 42» і не мають законних підстав для того, щоб залишатися, будуть передані в прискорене провадження» - йдеться у заяві департаменту США [85]. У 2020 р. вийшов указ про «Розділ 42», згідно з яким можна депортувати людей, які прибули з інфікованої країни. Цей указ був впроваджений Д. Трампом через пандемію коронавірусу. Прикордонна служба США тимчасово закрила прикордонний перехід Дель-Ріо у зв'язку з різким напливом мігрантів. Можемо простежити, що адміністрація Дж. Байдена, незважаючи на свої передвиборчі обіцянки, продовжує міграційну

політику Д. Трампа. «Ми повністю приголомшені тим, що адміністрація Байдена тепер хоче депортувати гаїтян» -сказав Daily Beast Герлайн Йозеф, співзасновник і виконавчий директор Haitian Bridge Alliance, який виступає за гаїтянські громади в США [85]. «Через кілька годин після землетрусу магнітудою 7,2 президент Дж. Байден оприлюднив заяву, в якій говориться, що Сполучені Штати є «другом» для Гаїті. Проте «друг» не заподіює постійно болю іншому другу» [85]. Землетрус та вбивство президента Ж. Моїса влітку 2021 р. тільки збільшило кількість гаїтян, які хочуть потрапити до США. Хоча соціальні мережі (Facebook і WhatsApp) також відіграли роль, адже вони гарантували надання тимчасового захищеного статусу для громадян Гаїті, проте не зазначили, що статус поширювався на 150 000 гаїтян, які вже мешкають у Сполучених Штатах, що, в свою чергу, спровокувало хвилю гаїтських біженців на південному кордоні США [85]. Також антимігрантський указ Д. Трампа «Протокол про захист мігрантів» не був припинений адміністрацією Дж. Байденом і згідно з ним був застосований до 28 000 гаїтян на американо-мексиканському кордоні 2021 р. [85].

Міграційна політика Д. Трампа за каденції Дж. Байдена продовжувалася, незважаючи на обіцянки деконструювати антиміграційну систему попередника. За 2021 р. уряд США депортував майже 940 000 осіб, хоча представники апарату охорони здоров'я не вбачають значний вплив указу «Розділ 42» на поширення інфекційних захворювань [85]. Суд США постановив, що політика «Розділу 42» не може бути застосовано стосовно сімей, проте Дж. Байден оскаржив це рішення, через що гаїтяни називають це зрадою США. «Для цієї адміністрації давно пора змінити курс, припинивши депортації та іншу жорстоку, непотрібну та незаконну політику стримування, і почати виконувати свою обіцянку побудувати більш гуманну та впорядковану імміграційну систему, яка приймає з гідністю – сказала Урсела Охеда, політичний радник програми прав мігрантів і правосуддя Комісії у справах жінок у справах біженців [85]. Через гостру критику на свою адресу, що у 2021 р. уряд США прийняв 62 500 біженців до країни,

тому адміністрація Дж. Байдена на 2022 р. збільшила кількість прийому мігрантів до 125 000. Було зазначено, що Сполучені Штати будуть особливо звертати увагу на певні категорії людей, а саме центральноамериканців, біженці з Гонконгу, уйгури з Китаю, афганці, яких може переслідувати теперішній уряд Талібан через зв'язки із США [85].

Навесні 2022 р. Адміністрація Сполучених Штатів брала участь у міграційному саміті, який відбувався в Панамі, щоб вирішити проблему напливу біженців на кордоні, адже очікується, що після скасування Дж. Байденом зловісного указу Д. Трампа «Розділ 42» (указ, який дозволяє прикордонній службі США відмовляти у в'їзді людям, які можуть бути потенційною загрозою національній безпеці США та несуть ризик для здоров'я населенню, адже в'їжджають до Америки без медичного огляду) відбудеться різке збільшення мігрантів на кордоні. Тому уряд США розпочав створення більш гуманної міграційної системи і готовий прийняти 125 000 біженців з усього світу, що є значним збільшенням після програми Д. Трампа, яка приймала низьку кількість мігрантів. За перші півроку було прийнято 8 758 біженців, незважаючи на оголошену цифру в 125 000 [65]. Захисники мігрантів і біженців зауважили на різницю прийому між офіційним біженцем та умовно-достроково звільненим, адже біженцям надають допомогу в переселенні, забезпечують професійною підготовкою, курсами з англійської мови та допомагають отримати американське громадянство, у той же час умовно-достроково звільнені не отримують цих пільг.

На сьогоднішній день важливою проблемою є недостатній рівень співпраці між США та Мексикою у боротьбі з нелегальною міграцією. Співпраця між двома країнами є важливою, щоб боротися зі злочинністю, контрабандою наркотиків, а також для забезпечення безпеки на кордоні. Незважаючи на зусилля з боку обох країн, нелегальна міграція продовжує залишатися значною проблемою. Крім того, багато мігрантів, які намагаються в'їхати в США з Мексики, зустрічаються зі складнощами на кордоні, включаючи затримання та зниження рівня прав людини. Деякі

мігранти зазнають насильства й утисків, що стає наслідком незаконної торгівлі людьми [99]. Ця ситуація на кордоні між Мексикою та США спричиняє серйозну гуманітарну кризу. Багато мігрантів, які намагаються в'їхати в США з Мексики, є людьми, які тікають від насильства, бідності та політичних переслідувань. Вони часто мають надію на краще майбутнє для себе та своїх родин, але зустрічаються зі складнощами на кордоні.

Із метою вирішення цих проблем, Дж. Байден запровадив декілька програм та ініціатив. Одна з них – план реформи міграції, який включає в себе законопроект «Закон про міграційну реформу та зміцнення законності», який пропонує низку змін у міграційній політиці США [42]. Серед них – спрощення процесу оформлення документів для нелегальних мігрантів, надання громадянства тим, хто перебуває в США протягом тривалого періоду, заборона на висилання дітей-мігрантів та зменшення часу очікування на судове слухання [42]. Усі ці ініціативи спрямовані на поліпшення становища мігрантів в США та відображають новий підхід до міграційної політики, який ґрунтується на захисті прав людини та гуманітарних цінностей.

Крім того, Байден підписав виконавчий наказ «Про створення комплексної регіональної структури для усунення причин міграції», який передбачає підвищення рівня гуманітарної допомоги Мексиці та країнам Центральної Америки, щоб допомогти зменшити причини нелегальної міграції [22]. Проте, попри бажання адміністрації покращити міграційну політику США, було зареєстровано значний приріст кількості нелегальних перетинів кордону. Це свідчить про те, що проблема міграції є складною та потребує комплексного підходу. Однією з причин такого приросту є погіршення економічної та політичної ситуації в низці країн Центральної та Південної Америки [22]. У зв'язку з цим, багато людей з цих країн змушені залишати свої домівки та шукати кращої долі в інших країнах, зокрема в США.

Найбільша на сьогоднішній день міграційна пропозиція Дж. Байдена надає можливість в'їхати до США більшій кількості нових мігрантів, а

мільйонам нелегалів, які вже перебувають у країні, надасть шлях до легального статусу. На відміну від колишнього президента Д. Трампа, що намагався обмежити легальну міграцію різними способами, в тому числі за допомогою законодавства, яке б докорінно змінило систему легальної міграції в країні, різко скоротивши сімейну міграцію. Також було підняте питання щодо тимчасових робочих (H-1B) та студентських (F-1) віз для мігрантів, що дозволяють легально працювати та навчатися у США. Дж. Байден скасував обмеження адміністрації Д. Трампа на дане нововведення. Згідно з адміністрацією Д. Трампа, указ про обмеження видання віз ґрунтувався на захисті американських працівників та їх робочих місць і пріоритетом у процесі відбору кандидатів на отримання робочих віз – заробітна плата, що в цілому підвищувало заробітну плату отримувачів віз H-1B. На початку 2023 р. Дж. Байден розпочав програму посилення прийому біженців з Латинської Америки (а саме з Куби, Гаїті, Нікарагуа та Венесуели) [44].

Навесні 2023 р. США відправили 1500 військовослужбовців на посилення американо-мексиканського кордону. 24 березня 2023 р. президент США та прем'єр-міністр Канади здійснили посилення міграційної політики щодо людей, які перетинають канадсько-американський кордон. Згідно з угодою, Канада зможе депортувати мігрантів, які перетинають кордон на півночі США, назад до Америки, що в свою чергу, Сполучені Штати можуть депортувати біженців, які шукають притулок, перетинаючи кордон з Канадою [62]. Також адміністрація Дж. Байдена оголосила, що планує відкрити міграційні центри в Південній Америці, через які мігранти можуть легально потрапити на територію Сполучених Штатів, Канади та Іспанії. Згідно з даним розпорядженням, Дж. Байден має на меті скоротити нелегальну міграцію і люди із Західної півкулі зможуть подати відповідні документи на отримання притулку та отримання статусу біженця і вибрати країну, в яку вони хотіли б мігрувати. Згідно з Міністерством внутрішніх справ США, держава працює з іншими країнами, щоб відкрити більше центрів, щоб охопити якомога більше потенційних мігрантів і не дати їм

залежати від контрабандистів. Угода між США, Канадою та Іспанією стала частиною Лос-Анджелеської декларації, яку адміністрація Дж. Байдена підписала влітку 2022 р. Низка лідерів Західної півкулі домовилися допомагати один одному впоратися з безпрецедентною кількістю мігрантів, які намагаються покинути свої рідні країни [39].

У травні 2023 р. Дж. Байден запровадив нові обмеження на кордоні з Мексикою, щоб перешкодити людям нелегально потрапити до Америки. Згідно з новими обмеженнями, США мають право відмовляти у притулку нелегалам і висилати людей, котрі не мають обґрунтованих аргументацій втечі з країни походження. Американський союз громадянських свобод апелювала це правило як продовження попереднього правила адміністрації Д. Трампа, яке було запроваджено у 2018 р. Улітку 2023 р. Верховний суд США постановив, що нова міграційна політика Дж. Байдена, яка передбачає депортування людей, які можуть бути потенційною загрозою національній безпеці Сполучених Штатів, може бути реалізована.

Адміністрація Дж. Байдена планує покращити міграційну систему та захистити цілісність держави шляхом справедливого оцінювання запитів на отримання міграційних пільг. Закладається 865 мільйонів доларів США для Служби громадянства та міграції США для підтримання Програми громадянства й інших грантів, міграційний притулок і обробки біженців для досягнення мети адміністрації (125 000 біженців) [36]. Закладається 7,3 мільярдів доларів США для Управління у справах розселення біженців, реагування на потреби дітей без супроводу дорослих. Фінансування підтримає переселення до 125 000 біженців у 2024 фінансовому році [36]. Крім того, бюджет включає надзвичайний резервний фонд, який забезпечить понад 7,3 мільярда доларів у разі непередбачуваного збільшення кількості несупроводжуваних дітей, мігрантів, спираючись на резервний фонд, затверджений на 2023 р. [36]. Закладається 4 мільярди доларів США протягом наступних 4 років для усунення причин міграції та допомоги латиноамериканському регіону в створенні стабільності та безпеки в державі [36]. Мета виділеного бюджету полягає у боротьбі з масовою

міграцією, вирішення гуманітарної проблеми на кордоні і підтримка економіки держав регіону.

Отже, з ростом світових конфліктів і економічних труднощів на багатьох частинах світу зростає потік біженців, які шукають притулок і кращий спосіб життя в інших країнах. Сполучені Штати Америки, завжди були однією з таких країн, яку багато мігрантів розглядають як місце, де вони можуть знайти безпеку та можливість розвитку. У цьому контексті адміністрація Дж. Байдена приймає низку рішень щодо міграційної політики, які визначають їхню гуманітарну природу та важливість. По-перше, відновлення програми DACA, припинення будівництва «стіни Трампа» та зміни у процедурі перевірок на в'їзді до країни вказують на зміщення акценту зі стримування міграції на більш гуманне та співчутливе ставлення до мігрантів, особливо дітей та біженців. Це важливий крок у напрямку забезпечення прав людини та забезпечення безпеки для тих, хто шукає притулок та легалізацію у Сполучених Штатах. По-друге, програма Джо Байдена для дітей-мігрантів та швидке звільнення затриманих мігрантів, особливо тих, які перебувають у складних ситуаціях, свідчить про прагнення до гуманного та справедливого підходу до цієї проблеми. Відмова від практики розлучення дітей від батьків та збереження їхніх прав важлива з точки зору прав людини та гідності. По-третє, рішення уряду США прийняти значну кількість біженців з усього світу свідчить про готовність взяти на себе світову лідерську роль у вирішенні глобальних міграційних викликів. Це важливий сигнал для інших країн і партнерів щодо важливості співпраці та гуманітарної підтримки у боротьбі з міграційними кризами. Однак, не дивлячись на ці позитивні зміни, гуманітарна криза на кордоні між Мексикою та США залишається нагальною проблемою, і важливою є подальша розвинута співпраця між обома країнами для її вирішення. Нелегальна міграція продовжує ставити під загрозу безпеку багатьох людей і її вирішення вимагає злагоджених зусиль. Загалом, рішення та програми адміністрації Дж. Байдена свідчать про прагнення до більш гуманного, справедливого та співчутливого підходу до міграційної політики, з

урахуванням прав людини та гідності. Однак вирішення проблем міграції вимагає спільних зусиль і співпраці, щоб забезпечити безпеку та підтримку тим, хто шукає притулок та кращий майбутній у Сполучених Штатах та інших країнах.

3.2 Міграційна політика Дж. Байдена щодо України

Повномасштабна війна в Україні стала найбільшою гуманітарною кризою з часів Другої світової війни, адже майже 8 мільйонів українців стали внутрішньо переміщеними особами (на червень 2023 р. кількість складає 4 мільйони осіб) і близько 6 мільйонів осіб покинуло країну (на червень 2023 р. складає вже 8 мільйонів осіб). З початку війни Сполучені Штати прихистили рекордну кількість українців – близько 271 000 осіб [20]. Прийом українських біженців став ключовим елементом кампанії Дж. Байдена шляхом військової, фінансової та дипломатичної підтримки України з метою ізоляції росії на міжнародній арені. Візит Дж. Байдена до Польщі дав поштовх проаналізувати не тільки ситуацію в Україні, а й переглянути свою політику щодо біженців і міграції. Відбувся розгляд Розділу 42 (указ про охорону здоров'я з часів Д. Трампа), який використовували для вигнання біженців і шукачів захистку на кордоні. Тому адміністрація Дж. Байдена взяла відповідальність за прийом українських біженців, тим самим виконуючи обіцянки, які вони давали в перші місяці правління – відновлення міграційної системи, демонтовану Д. Трампом і вирішення глобальної кризи біженців.

Тому з початку повномасштабного вторгнення росії на територію суверенної держави – Україна, адміністрація США розпочала розробку плану щодо прискореного прийняття українських біженців на територію Сполучених Штатів, створивши систему, що дозволить організаціям спонсорувати їх (церкви, діаспори тощо), проте адміністрація Байдена зазначила, що українські біженці отримають відмову, якщо будуть перетинати кордон через Мексику. Близько 15 000 українських біженців протягом перших 3 місяців 2022 р. без дозволу перетнули американо-

мексиканський кордон [65].

Дж. Байден та Міністерство внутрішньої безпеки США 21 квітня 2022 р. розробили спрощену програму для українців – «Єдність заради України» (Uniting for Ukraine) – приватна спонсорська програма, яка надає для біженців гуманітарне «умовно-дострокове звільнення» до приїзду в Сполучені Штати до 2 років та є найбезпечнішим і найефективнішим способом потрапити до США, адже програма означає, що «вона забезпечить зручний канал для безпечної, легальної міграції з Європи до США для українців, які мають американського спонсора, такого як сім'я або неурядова організація», - сказав Байден [65]. Висувають такі вимоги для подання заявки на програму «Єдність заради України»: перш за все, людина проживала в Україні з 11 лютого 2022 р. та покидає країну у зв'язку з війною; наявність дійсного паспорта громадянина України та внутрішнього паспорта (неповнолітні діти повинні бути записані в паспорті батька, а діти 18-21 років повинні мати свій паспорт); знайти спонсора в США, який може гарантувати проживання та фінансову підтримку; зробити щеплення від кору, поліомієліту та коронавірусу; пройти біометричні перевірки та перевірку безпеки [100]. Подати заявку на участь у програмі «Єднаймося заради України» та отримати візу можна в посольствах США в Європі (Польща, Німеччина, Нідерланди, Румунія, Італія, Австрія, Болгарія) [100].

Отже, до Сполучених Штатів пускають лише тих, хто має спонсора, який гарантуватиме фінансову безпеку, мати всі необхідні вакцинації, два паспорти (закордонний і паспорт громадянина) і проживання в Україні до початку повномасштабної війни. Це означає, що вимоги значно суворіші, ніж у ЄС. Але українські біженці не мають змогу самостійно подати заявку на програму, натомість американські спонсори (церкви, громадські організації тощо) можуть подавати заявки до Департаменту внутрішньої безпеки США, щоб надавати фінансове забезпечення українських біженців. Адміністрація Дж. Байдена оголосила, що допомогу будуть надавати організації типу Welcome U.S., яку очолювали президенти США, а саме Б. Обама та Дж. Буш-молодший. Проте якщо біженець з'явиться без візи, йому

буде відмовлено у захисті та, відповідно, у в'їзді до самої Америки. Незважаючи на американську ініціативну програму «Єдність заради України», американське суспільство доволі критично ставиться до цієї програми. Наприклад, Чарлі Карпентер, професорка Массачусетського університету, в своїх соцмережах пише, що «Недостатньо того, що я готова прийняти та допомогти біженцю. Єдиний спосіб, яким я можу це зробити, це якщо я також оплачу їхнє медичне страхування, одночасно оплачуючи навчання своїх дітей у коледжі. Ого, це заохотить американців приєднатися до #UnitingforUkraine» [54]. Також коли американці бажають стати спонсором і дізнаються, що повинні забезпечити фінансові гарантії для біженців, вони зникають.

У перші дні війни, Сполучені Штати прийняли понад 20 000 українських біженців, які виїхали з України до Мексики. Згодом за програмою «Єдність заради України», за якою українці могли прямо летіти з Європи до Америки, до США в'їхало 146 000 українців [63]. Крім того, ще 235 000 українців потрапило до Сполучених Штатів через інші програми (до прикладу тимчасову візи) [63]. Отже, українські біженці через програму «Єдність заради України», щоб дібратися до США можуть більше не перетинати мексиканський кордон.

Також українські біженці можуть приймати участь в програмі SNAP (Supplemental Nutrition Assistance Program), яка є програмою харчової допомоги малозабезпеченим людям у США. Ця заява про допомогу подається разом із заявою про матеріальну допомогу. У разі схвалення заявки заявник отримає картку, якою можна буде оплачувати харчування в магазині. Платежі перераховуються на картку кожного місяця. Розмір виплати залежить від доходу родини та місця проживання. У середньому це 250 доларів на людину на місяць [100].

Далі українські біженці можуть отримати медичне страхування за програмою Medicaid, урядова програма США. Українці в загальному мають доступ до програм соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям і, якщо вони потрапили до Сполучених Штатів через програму «Єдність заради

України», то вони можуть отримати медичне страхування за цією програмою. Програма Medicaid надає безкоштовні візити у лікарів [100].

Ще одна можливість для українських біженців це є федеральна програма Head Start для сімей з дітьми, яка має соціально-освітній характер і надає підтримку матерям і дітям (від 3 років) у вигляді підготовчих занять до школи, психологічну допомогу.

Українські біженці можуть отримати бонус у вигляді отримання грін-карт, якщо вони прибули за програмою «Єдність заради України». Двопартійна група конгресменів США зареєструвала законопроект, який зараз розглядає юридичний комітет Палати представників [100].

Навесні 2022 р. Міністр внутрішньої безпеки США А. Майоркас оголосив про надання тимчасового захищеного статусу («Temporary Protected Status»), державна програма міграційної допомоги, яка дозволяє біженцям з країн, які постраждали від кризи, отримати дозвіл на роботу і захист від депортації) на 18 місяців українцям, які вже перебувають в Америці. Проте влітку 2023 р. Дж. Байден розширив програму міграційної допомоги для українських біженців, аргументуючи, що війна в Україні виправдовує надання тимчасового захищеного статусу більшій кількості біженців, тому Міністерство внутрішньої безпеки США розширило дію програми і готові надати ще 166 000 українським біженцям можливість отримати тимчасовий захищений статус [84]. Адміністрація Дж. Байдена вперше створила програму тимчасового захищеного статусу для українців у 2022 р. Дату завершення програми тимчасового захищеного статусу перенесли з 11 квітня 2022 р. на 16 серпня 2023 р., що дозволило збільшити кількість претендентів на отримання дозволу на тимчасове проживання. Американський уряд дозволив українцям, які вже мають захищений статус, продовжити дію програми до квітня 2025 р. «Триваюче військове вторгнення росії в Україну та спричинена ним гуманітарна криза вимагають, щоб Сполучені Штати продовжували пропонувати безпеку та захист українцям, які можуть не мати можливості повернутися до своєї країни», - заявив міністр внутрішньої безпеки А. Майоркаса [84]. Сенатор Р. Менендес,

голова сенатського комітету у закордонних справах, сказав, що нова програма «зробила нас на крок ближче до відновлення нашої ролі гостинної нації, яка захищає найбільш вразливі верстви населення» [84].

Уряд Сполучених Штатів залишається відданим підтримці українського народу і продовжує тісно співпрацювати із Європейським Союзом для допомоги українським громадянам, які змушені покидати домівку через бойові дії. Адміністрація Дж. Байдена виділила 300 мільйонів доларів США на гуманітарну допомогу, щоб забезпечити українців продовольством, житлом тощо. Також уряд Америки готовий виділити 1 мільярд доларів США на гуманітарну допомогу тим, хто постраждав від війни росії в Україні. Адміністрація Дж. Байдена розширює консульські та посольські роботи в ЄС, щоб прийняти більше українців за програмою прийому біженців в США. До прикладу, програма Лаутенберга (програма міграційної політики США для релігійних меншин, які зазнають утисків або перебувають у зоні бойових дій) надає статус біженця і приблизно 18 000 осіб в Україні були в цій програмі і уряд США повідомив, що працює над тим, щоб ідентифікувати тих, хто виїхав з України, щоб вони могли приїхати до Америки [65].

Отже, гуманітарна криза, спричинена повномасштабною війною в Україні, на сьогоднішній день є найбільшою і найбільш тривожною в світі з часів Другої світової війни. Чисельні дані свідчать про масштаби цієї трагедії, де мільйони українців стали внутрішньо переміщеними особами, а ще більше покинули свою країну у пошуках безпеки та захисту. Сполучені Штати, під керівництвом адміністрації Дж. Байдена, визнали необхідність прийняти негайні заходи для надання притулку та підтримки українським біженцям. Візит президента до Польщі та робота над програмою «Єдність заради України» стали показниками рішучості Сполучених Штатів діяти в цій ситуації. Програми тимчасового захищеного статусу і інші ініціативи надали можливість тисячам українців отримати захист у США, дозволяючи їм відстояти свої права та забезпечити безпеку для себе та своїх сімей. Зусилля Сполучених Штатів не обмежуються лише прийомом біженців.

Фінансова та гуманітарна підтримка для України свідчить про американську готовність допомогти в усуненні гуманітарної кризи та відновленні країни. Крім того, ці дії сприяють ізоляції росії на міжнародній арені та відображають зобов'язання до міжнародного правопорядку та прав людини. Підсумовуючи, адміністрація Дж. Байдена взяла лідерську роль у вирішенні гуманітарної кризи в Україні. Їхні дії є прикладом гуманітарного лідерства та морального обов'язку на світовому рівні. Сполучені Штати продовжують працювати на благо українського народу, і надія на кінець війни та відновлення миру залишається важливим завданням для всіх.

Висновок до розділу 3.

Загалом, адміністрація Дж. Байдена приймає рішення, що вказують на гуманітарний підхід та важливість прав людини у міграційній політиці. По-перше, відновлення програми DACA та припинення будівництва «стіни Трампа» підкреслюють зміну акценту зі стримування міграції на більш гуманний та співчутливий підхід до мігрантів, особливо дітей та біженців. Це свідчить про прагнення забезпечити права людини та безпеку для тих, хто шукає притулок та легалізацію у Сполучених Штатах. По-друге, програма для дітей-мігрантів та швидке звільнення затриманих мігрантів, особливо тих, які перебувають у складних ситуаціях, свідчить про прагнення до гуманного та справедливого підходу до цієї проблеми. Відмова від практики розлучення дітей від батьків та збереження їхніх прав важлива з точки зору прав людини та гідності. По-третє, прийняття США значної кількості біженців з усього світу показує готовність приймати лідерську роль у вирішенні глобальних міграційних викликів та важливість співпраці та гуманітарної підтримки у цій сфері. Однак, незважаючи на позитивні зміни в міграційній політиці, гуманітарна криза на кордоні між Мексикою та США залишається актуальною проблемою, і співпраця між обома країнами є важливою для її вирішення.

Звертаємо увагу на важливість подальших зусиль для забезпечення безпеки та підтримки мігрантів, які шукають притулок та краще майбутнє у

Сполучених Штатах та інших країнах. Тому адміністрація Дж. Байдена продемонструвала явний зсув у порівнянні з політикою попередньої адміністрації Д. Трампа, наголошуючи на більш гуманному підході до міграції. Це включає в себе зобов'язання покращити умови в центрах ув'язнення, припинити розлучення сімей і скоротити використання ув'язнення як стандартного варіанту. Ці зміни відповідають наголосу на захисті прав і гідності людини, що означає перехід від каральних заходів до більш співчутливої міграційної політики. Хоча адміністрація Байдена зосереджена на гуманному поводженні та підтримці мігрантів і біженців, вона також демонструє відданість забезпеченню безпеки кордонів. Розгортання військового персоналу на американсько-мексиканському кордоні та угоди з Канадою щодо скоординованого управління міграцією ілюструють бажання знайти баланс між безпекою кордону та захистом вразливих верств населення. Можемо простежити зусилля президента Дж. Байдена щодо усунення основних причин міграції шляхом збільшення гуманітарної допомоги країнам, які стикаються з економічними та політичними викликами. Цей всеохоплюючий регіональний підхід визнає, що міграція не може бути вирішена лише через прикордонну політику, але вимагає вирішення основних проблем, які змушують людей шукати притулку деінде. Також пропозиції та ініціативи президента Дж. Байдена спрямовані на забезпечення легальних шляхів для мігрантів, особливо тих, хто вже перебуває в країні, пропонуючи шлях до легального статусу та громадянства. Це контрастує з обмежувальною політикою, яка намагалася обмежити легальну міграцію за попередньої адміністрації, демонструючи прихильність більш інклюзивній політиці. Рішення президента Байдена збільшити максимальну кількість біженців до 125 000 і наголос на легальних шляхах вказують на глобальну лідерську роль у вирішенні криз біженців та міграції. Ці дії свідчать про відданість гуманітарним цінностям і готовність надати притулок нужденним.

Гуманітарна криза, спровокована повномасштабною війною в Україні, спровокувала безпрецедентні масштаби переміщення людей та термінову

потребу міжнародної допомоги. Реакція Сполучених Штатів під керівництвом президента Дж. Байдена відіграє ключову роль у вирішенні цієї кризи, з кількома значними змінами політики та ініціативами, спрямованими на надання гуманітарної підтримки та захисту для українських біженців. Відзначимо рішучість Сполучених Штатів та адміністрації Дж. Байдена надавати допомогу та притулок українцям, а також допомагати в усуненні гуманітарної кризи та відновленні України. Гуманітарні та фінансові заходи підтримки свідчать про американську готовність допомагати та відображають зобов'язання до міжнародного правопорядку та прав людини. Війна підкреслює необхідність швидкої та всебічної міжнародної допомоги. Сполучені Штати через адміністрацію президента Дж. Байдена брали активну участь у реагуванні на кризу. США надали притулок рекордній кількості українських біженців, демонструючи свою відданість гуманітарній допомозі та підтримці України.

Президент Дж. Байден запровадив програму «Єднаймося заради України», приватно спонсоровану ініціативу, яка дозволяє українським біженцям отримати гуманітарне умовно-дострокове звільнення на термін до двох років до їхнього прибуття до Сполучених Штатів. Ця програма спрямована на сприяння безпечній та легальній міграції українців за американських спонсорів. Уряд США подовжив TPS для українських біженців, які вже перебувають у країні, надаючи їм дозволи на роботу та захист від депортації. Це розширення відображає прихильність захисту вразливих груп населення, які постраждали від конфлікту. Адміністрація США виділила значні фінансові ресурси для надання гуманітарної допомоги українцям, включаючи різні форми підтримки, до прикладу їжу, житло тощо. Це фінансове зобов'язання підкреслює рішучість задовольнити нагальні потреби тих, хто постраждав від кризи.

Також наявна тісна співпраця між Сполученими Штатами та Європейським Союзом у наданні допомоги українським громадянам, переміщеним через війну. Це міжнародне співробітництво демонструє колективні зусилля для вирішення багатогранних викликів, спричинених

кризою. Ці зусилля означають прагнення забезпечити безпечні та надійні варіанти міграції, тимчасовий захист і гуманітарну допомогу українським біженцям і внутрішньо переміщеним особам. Крім того, співпраця з Європейським Союзом підкреслює відданість міжнародної спільноти вирішенню складних проблем, пов'язаних з конфліктом в Україні. Ця відданість гуманітарним принципам, співчуття та підтримка тих, хто постраждав від кризи, є прикладом важливого аспекту глобального лідерства в часи значних людських страждань.

ВИСНОВКИ

Отже, теоретичні засади формування міграційної політики впливають на розуміння та формування міграційної системи в зовнішнішньо політичному аспекті держави. Насамперед, важливим фактором формування міграційної політики Сполучених Штатів є національна безпека держави та боротьба з тероризмом, адже країна ставить на перше місце захист свого населення та має на меті зменшити зростання нелегальних мігрантів на території США, які призводять до процвітання наркоторгівлі, криміналу та тероризму, що, в свою чергу, підриває імідж держави на міжнародному рівні. Також на міграційну політику Америки впливає економічний фактор, тому що за допомогою мігрантів, Сполучені Штати можуть заповнювати прогалини в своїх економічних секторах, які потребують робочої сили, наприклад, заохочуючи висококваліфікованих працівників шляхом погодження візових програм типу H-1B, що сприятиме економічному процвітанню країни. Економічний чинник ще сприяє відкриттю нових підприємств, які надають нові робочі місця та збільшують динаміку і розвиток економіки. Наступним фактором є світові події, адже конфлікти, війни, екологічні проблеми, кризи, пандемії сприяють масовій міграції населення. Тому Сполучені Штати, щоб бути готовими прийняти нові глобальні виклики, мають адаптувати свою міграційну політику, встановлюючи відповідні квоти, посилюючи заходи безпеки, скасовуючи видачу віз тощо.

Також на формування міграційної політики США впливає думка суспільства та ЗМІ. Відштовхуючись від ситуації в країні та на кордоні, формується громадська думка щодо ефективності міграційної системи уряду. ЗМІ, в свою чергу, підхоплює та поширює «настрої в суспільстві» в медіа просторі, що згодом впливає на уряд, що в результаті приведе до перегляду та, ймовірно, реформування міграційної політики дійсним урядом або його опонентами. Зовнішньополітичні відносини з іншими країнами

також мають вплив на міграційну систему США. Погіршення дипломатичних відносин з певними державами можуть знаменувати заборону в'їзду їхніх громадян на територію Америки, перегляду дійсних міграційних документів і рішень, і, ймовірно, депортування громадян недружніх країн до країн їхнього походження. До прикладу, указ Д. Трампа про заборону в'їзду громадянам з 7 мусульманських країн, через зіпсовані відносини із близькосхідними державами та загрозою поширення терористичних актів у Сполучених Штатах.

Міграційна політика 45-го президента США, Д. Трампа, базувалася на зміцненні національної безпеки, збереження цілісності країни й американського суспільства. Передвиборча обіцянка Д. Трампа про зведення та розширення стіни на американо-мексиканському кордоні зазнала поразки, адже реалізації його плану потрібно було виділити чималі кошти з державного бюджету США, що, в свою чергу, спричинило великі витрати та негативно вплинуло на економіку країни. Навіть при зведенні першої частини стіни на південно-західному кордоні не вплинуло на кількість біженців, проте створило логістичні та фінансові проблеми. Стіна та паркани побудовані на американо-мексиканському кордоні більш змушували потоки біженців шукати нові маршрути, щоб потрапити до Сполучених Штатів, аніж стримували їх. Тому наступні чотири роки адміністрація Д. Трампа намагалася послабити та зменшити міграцію через такі інструменти, як заборона видачі грін-карт, різних категорій віз і обмеження прийому біженців у рамках переселення. Заборона в'їзду громадянам мусульманських країн до Сполучених Штатів відіграла важливу роль у міграційній системі Д. Трампа. Девіз Трампа «Buy American, Hire American» («Купуй американське, працевлаштовуй американця») повинен був заохочувати компанії надавати робочі місця переважно громадянам США. Для цього видача віз мала бути орієнтована на результат, щоб надавати вакансії низькокваліфікованим американцям. Робочі візи типу H-1B, які адміністрація Д. Трампа скоротила для видачі, використовувалися технологічними компаніями з Кремнієвої долини для доставки спеціалістів

до Сполучених Штатів, і відповідно через зменшення трудової міграції і видання все менш віз висококваліфікованим людям, компанії й економіка США зазнали негативних наслідків. Також адміністрація Д. Трампа скоротила кількість біженців за програмою переселення.

За каденції Б. Обама, згідно з програмою, було поставлено квоту на 110 000 осіб, які підпадали під категорію особливо вразливих осіб (люди, які втікають від війни, переслідувань тощо). За період президентства Д. Трампа кількість прийнятих заявок скоротилася до 18 000. Надання притулку мігрантам на південно-західному кордоні (США-Мексика) систематично ускладнювалися. Тому передвиборчі обіцянки Д. Трампа можна вважати успішними, адже він досяг скорочення міграції, особливо в сферах надання притулку, втечі та трудової міграції.

Одні з важливих передвиборчих обіцянок 46-го президента Сполучених Штатів, Дж. Байдена, було припинення будівництва «стіни Трампа» на південно-західному кордоні та почати боротися з причинами міграції і налагодити дипломатичні відносини з країнами Латинської Америки. На відміну від свого попередника Д. Трампа, Дж. Байден не демонізував біженців, а навпаки розглядав їх як людей, які мають проблеми та знаходяться в пошуках кращого життя. Першими діями адміністрації Дж. Байдена було повне припинення будівництва стіни на кордоні з Мексикою, припинити розлучати сім'ї, скасував дію програми нульової толерантності та відновив програму Б. Обама «DACA» (програми «невідкладної дії»). У зв'язку зі скасування указів Д. Трампа, які забороняли або обмежували права мігрантів, значна більшість біженців вирушила на кордон з Америкою. Так навесні 2021 р. було зареєстровано 173 000 спроби перетину американо-мексиканського кордону, і згідно з прикордонною службою США це було у 2,5 рази більше, ніж у грудні 2020 р. Щоб подолати наслідки такого значного напливу мігрантів, віце-президентка К. Гарріс на південно-західному кордоні оголосила біженцям, що Сполучені Штати будуть дотримуватися закону та продовжувати охороняти кордон від нелегальних мігрантів. Незважаючи на заяву віце-президента, американо-мексиканський кордон

все ж таки було перетнуто більше 1 млн. разів. Як зазначали американські видання, це було найбільша кількість спроб перетину американського кордону з початку XXI ст.

У результаті зі значним потоком мігрантів більшість міст Сполучених Штатів ледве справляються з потужною хвилею біженців і звертаються за допомогою до уряду. У той же час на південно-західному кордоні реєстрували все більше незаконних перетинів кордону. На передодні виборів до Палати представників Конгресу США питання міграції ставала все більшою проблемою для демократів і президента Дж. Байдена. Це і стало вирішальним фактором на виборах, що спікером Палати представників США став М. Джонсон представник від Республіканської партії. Наразі ми можемо спостерігати дії демократів, які простежуються у політиці європейських країн, а саме коли справа наближається до виборів, культура «відкритих дверей» стає ще більш обмеженою.

Отже, міграційна політика двох президентів США Д. Трампа та Дж. Байдена має значущі відмінності. Передусім, Д. Трамп мав гасло «Америка перш за все», яке означало, що національна безпека держави буде в пріоритеті, тому була запроваджена політика нульової толерантності, яка призводила до затримання та розділення сімей, які незаконно перетинали кордон Сполучених Штатів та активне будівництво знаменитої «Стіни Трампа» на кордоні з Мексикою для запобігання нелегальної міграції, контрабанди, розповсюдження наркотиків, через що Д. Трамп оголосив надзвичайний стан у країні для виділення фінансування для побудови стіни. Також Д. Трамп намагався заборонити функціонування програми Б. Обами DACA, що залишила б право захисту нелегальних мігрантів, котрі потрапили до США ще дітьми. Натомість, Дж. Байден здійснив зворотню міграційну політику, переглянув політику «нульової терпимості» і спрямував всі зусилля на об'єднання сімей, які були розлучені під час каденції Д. Трампа. Також змінив правила отримання статусу біженця для нелегальних мігрантів, зробив їх більш гнучкими та розширив їх для тих, хто піддавався насиллю та утискам у власній країні. Був відновлений

функціонал програми DACA за якою молоді люди, сім'ї, які потрапили до Америки нелегально, можуть отримати статус біженця та отримати право на роботу. Та адміністрація Дж. Байдена послабила правила отримання грін-карти та отримання громадянства для біженців зі всього світу, які проживають у США.

Тому ключова відмінність між міграційними політиками Д. Трампа та Дж. Байдена полягає у підході до вирішення нелегальної міграції. Адміністрація Д. Трампа застосовувала більш жорстку політику щодо біженців, адже розуміла, який ризик тероризму, контрабанди, бідності, криміналу та втрати робочих місць можуть мати Сполучені Штати та який удар може бути по національній безпеці й економіці країни. Відповідно через ці ризики, Д. Трамп посилював американсько-мексиканський кордон, оновлював міграційну політику, забороняв усі можливі програми, які могли б захищати права нелегалів, надавати їм право прихистку, статусу біженця тощо. У свою чергу Дж. Байден спрямовує свої зусилля на більш гуманний підхід, даючи мігрантам право жити та працювати в Америці, захищаючи їх права.

Поновленню та покращенню міграційної політики адміністрація Дж. Байдена не тільки допомагає біженцям, а й повертає імідж як сильної та відкритої держави, який був втрачений під час каденції Д. Трампа. Адміністрація Дж. Байдена досягла певних успіхів. Трансформація міграційної системи, надання гуманітарного захисту, відновлення легальної міграції до каденції Д. Трампа матиме довготривалий ефект і наслідки. Дж. Байден прикладає зусилля, які спрямовані на надання можливості отримання прав людям, які втікають від репресивних та злочинних режимів у Латинській Америці. Проте така політика відкритих дверей призвела до рекордної кількості біженців на кордоні з Америкою, що стало викликом для адміністрації Дж. Байдена і для національної безпеки США. Тому можемо зрозуміти жорстке законодавство міграційної політики Д. Трампа, адже він бажав зберегти цілісність та безпеку власної країни, пожертвувавши іміджем США на міжнародній арені, що в свою чергу, Дж. Байден вважав не

припустимим і бажав зміцненню впливу Америки на світ і тим самим послабивши політику щодо мігрантів, що призвело до нових проблем в американському суспільстві.

Підсумовуючи, міграційна та прикордонна політика президента Дж. Байдена відображає фундаментальний зсув до більш гуманного та комплексного підходу. Зосереджуючись на безпеці кордонів США, ця політика також наголошує на захисті прав людини, особливо щодо поводження з мігрантами та біженцями. Вони характеризуються зусиллями, спрямованими на усунення основних причин міграції, створення легальних шляхів для мігрантів і взяти на себе роль глобального лідера в наданні притулку тим, хто постраждав від кризи. Ці зміни являють собою багатогранний підхід до складного питання міграції, балансу між безпекою, гуманністю та міжнародною відповідальністю.

Проте через політику Дж. Байдена відкритих дверей, американське суспільство все більше починає підтримувати колишнього президента республіканця Д. Трампа. Варто пам'ятати, що у листопаді 2024 р. відбудуться президентські вибори в Сполучених Штатах. Д. Трамп вже зайняв жорстку позицію стосовно міграційної політики і подекують, що вона буде ще більш жорстокішою, ніж попередня його політика. Д. Трамп опублікував свої плани на міграційну політику на 2025 р. Передусім, його план торкнеться відносин з Мексикою, що може посилити напруженість між країнами, а саме Д. Трамп планує завершити будівництво своєї стіни до 2025 р., незважаючи, що Дж. Байден призупинив дію проєкту. Також Трамп планує відновити політику «Протокол захисту мігрантів» і відновити попередні обмеження притулку. Славнозвісний «Розділ 42» може відновити свою дію щодо депортації біженців через проблеми із здоров'ям. Д. Трамп планує запровадити морську блокаду з боку військово-морського флоту США, щоб зупинити контрабанду наркотиків між водами Сполучених Штатів і Латинської Америки. В свою чергу, наркокартелі будуть визнані як незаконні ворожі комбати, що дозволить США здійснити військове втручання в Мексику. Також міграційний план Д. Трампа спрямований на

скорочення міграційної хвилі шляхом обмеження доступу для біженців за країною походження, станом здоров'я і фінансової незалежності. Тому указ стосовно заборони в'їзду мігрантам з мусульманських країн буде розширено, щоб уникнути в'їзду більшої кількості мусульман з певних країн. Також прикордонна служба США зможуть депортувати людей згідно з їх певною ідеологією. Планується посилити відбір, що передбачатиме детальну перевірку не тільки особистих речей, а й також огляд акаунтів у всіх соціальних мережах і підтвердження медичного страхування.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

Джерела

1. Immigration policy of the Joe Biden administration, 2023. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Immigration_policy_of_the_Joe_Biden_administration
2. National Conference of State Legislatures. *State Immigration Laws*, 2022. URL: <https://www.ncsl.org/immigration/immigration-laws-and-current-state-immigration-legislation>
3. President Biden to Announce Uniting for Ukraine, a New Streamlined Process to Welcome Ukrainians Fleeing Russia's Invasion of Ukraine. *Homeland Security*, 2022. URL: <https://www.dhs.gov/news/2022/04/21/president-biden-announce-uniting-ukraine-new-streamlined-process-welcome-ukrainians>
4. President Bush Delivers State of the Union Address. *George Bush White House Archives*, 2008. URL: <https://georgewbush-whitehouse.archives.gov/infocus/immigration/text/>
5. «Reagan's statement on immigration». *The New York Times*, 1981. URL: <https://www.nytimes.com/1981/07/31/us/reagan-s-statement-on-immigration.html>
6. «Remarks by President Biden on Border Security and Enforcement». *The White House*, 2023. URL: <https://www.whitehouse.gov/briefing-room/speeches-remarks/2023/01/05/remarks-by-president-biden-on-border-security-and-enforcement/>
7. Secretary Mayorkas Designates Ukraine for Temporary Protected Status for 18 Months. 2022. URL: <https://www.dhs.gov/news/2022/03/03/secretary-mayorkas-designates-ukraine-temporary-protected-status-18-months>
8. «The Lautenberg Program». *World Relief*. URL: <https://worldrelief.org/sacramento/lautenberg/>
9. United States Department of Homeland Security. *Immigration Statistics*, 2020. URL: <https://www.dhs.gov/immigration-statistics>

10. Uniting for Ukraine. U.S. *Citizenship and Immigration Service*, 2022. URL: <https://www.uscis.gov/ukraine>
11. U.S. Border Patrol Fiscal Year Staffing Statistics (FY 1992 - FY 2020). URL: <https://www.cbp.gov/sites/default/files/assets/documents/2021-Aug/U.S.%20Border%20Patrol%20Fiscal%20Year%20Staffing%20Statistics%20%28FY%201992%20-%20FY%202020%29%20%28508%29.pdf>
12. U.S. Department of State. «United States Relations with Mexico», 2021. URL: <https://www.state.gov/u-s-relations-with-mexico/>
13. U.S. Government Accountability Office. U.S.-Mexico Border: DHS Has Not Analyzed and Reported on Infrastructure Upgrades and Maintenance for Ports of Entry, 2020. URL: <https://www.gao.gov/products/gao-21-64>
14. U.S. Citizenship and Immigration Service, 2019. URL: <https://www.uscis.gov/laws-and-policy/legislation/immigration-and-nationality-act>
15. U.S. Customs and Border Protection. «Southwest Border Migration FY», 2021. URL: <https://www.cbp.gov/newsroom/stats/southwest-border-migration>
16. U.S. Department of State. «Mexico», 2021. URL: <https://www.state.gov/countries-areas/mexico/>
17. Woolley P. and J. T. «Statement on Signing the Immigration Act of 1990». *The American Presidency Project*, 1990. URL: <https://www.presidency.ucsb.edu/documents/statement-signing-the-immigration-act-1990>

Дієпам'я

18. ACLU has Filed 400 Legal Actions Against Trump Administration. *ACLU*, 2020. URL: <https://www.aclu.org/press-releases/aclu-has-filed-400-legal-actions-against-trump-administration>
19. Ainsley J. U.S. has admitted 271,000 Ukrainian refugees since

- Russian invasion, far above Biden's goal of 100,000. *NBC News*, 2023. URL: <https://www.nbcnews.com/politics/immigration/us-admits-271000-ukrainian-refugees-russia-invasion-biden-rcna72177>
20. Anderson S. A Review Of Trump Immigration Policy. *Forbes*, 2020. URL: <https://www.forbes.com/sites/stuartanderson/2020/08/26/fact-check-and-review-of-trump-immigration-policy/?sh=fa32acf56c0>
21. Alvarez P. At least 245 children separated from families since Trump admin said it would stop doing so. *CNN*, 2019. URL: <https://edition.cnn.com/2019/02/21/politics/separations-status-report/index.html>
22. Alves M., Alves W. The Biden Era and the US Immigration Policies to Central America and Mexico. 2021. URL: http://petrel.unb.br/images/Boletins/Petrel_v2_n4_dez_2020/16_MOREN_A_Marina_ALVES_Willian_the_biden_era_and_the_us_immigration_policies_to_central_america_and_mexico.pdf
23. AMERICA/MEXICO - The government rejects the reactivation of the migrant protection protocol, which violates the rights of asylum seekers. *Agenzia Fides*, 2021. URL: http://www.fides.org/en/news/70726-AMERICA_MEXICO_The_government_rejects_the_reactivation_of_the_migrant_protection_protocol_which_violates_the_rights_of_asylum_seekers
24. «BACKGROUND TO THE OFFICE OF THE INSPECTOR GENERAL INVESTIGATION». URL: <https://oig.justice.gov/sites/default/files/archive/special/9807/gkp01.htm>
25. Batalova J., Rodriguez J. Ukrainian Immigrants in the United States. 2022. URL: <https://www.migrationpolicy.org/article/ukrainian-immigrants-united-states>
26. Barrera M. THE IMPACT OF US IMMIGRATION IN NATIONAL SECURITY, A THREAT TO “AMERICA FIRST”? *Janus*, 2019. URL: https://repositorio.ual.pt/bitstream/11144/4898/1/Janus19_2_33_Mary%20Carmen%20Peloché_Immigration%20National%20Security.pdf

27. Barron-Lopez L. Biden has a plan for Ukrainian refugees. Advocates want him to be bolder. 2022. URL: <https://www.politico.com/news/2022/03/23/biden-russia-ukraine-refugees-00019829>
28. Barry M. INTEGRATED CULTURAL RESOURCES MANAGEMENT PLAN. *MCAS Yuma*, 2019. URL: <https://www.mcasyuma.marines.mil/Portals/152/2019%20BMGRW%20ICRMP%20PARTS%20I%20AND%20III.pdf?ver=otnM4kDajFPk2j3TU389hQ%3D%3D>
29. Bersin A., Shirk D., Salazar P. U.S.-Mexico Security Cooperation 2018-2024. 2021. URL: https://usmex.ucsd.edu/_files/Whitepaper_Security_Taskforce_March_26_Covers.pdf
30. Cejudo-Espinosa L. Border Walls, Control Operations, and Laws: Some Collateral Effects of the United States-Mexico Border, 1991-2021. *Scielo*, 2021. URL: https://www.scielo.org.mx/scielo.php?pid=S0187-73722022000100113&script=sci_arttext&tlng=en
31. Council on Foreign Relations Backgrounder. The U.S.-Mexico Relationship: An Overview. 2021. URL: <https://mexico.arizona.edu/revista/overview-us-mexico-relationship-2021-beyond>
32. Chishti M., Bush-Joseph K. Biden at the Two-Year Mark: Significant Immigration Actions Eclipsed by Record Border Numbers. 2023. URL: <https://www.migrationpolicy.org/article/biden-two-years-immigration-record>
33. Cummings W. Migrant children describe abuse, being forcibly medicated at youth shelters: lawsuit. *USA Today*, 2018. URL: <https://www.usatoday.com/story/news/politics/2018/06/21/lawsuit-alleges-abuse-migrant-children/723476002/>
34. Deferred Action for Childhood Arrivals. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Deferred_Action_for_Childhood_Arrivals

35. Dreier H. As Migrant Children Were Put to Work, U.S. Ignored Warnings. *The New York Times*, 2023. URL: <https://www.nytimes.com/2023/04/17/us/politics/migrant-child-labor-biden.html>
36. FACT SHEET: President Biden’s Budget Strengthens Border Security, Enhances Legal Pathways, and Provides Resources to Enforce Our Immigration Laws. *The White House*, 2023. URL: <https://www.whitehouse.gov/briefing-room/statements-releases/2023/03/09/fact-sheet-president-bidens-budget-strengthens-border-security-enhances-legal-pathways-and-provides-resources-to-enforce-our-immigration-laws/>
37. Federalism and Trump’s Approach to Immigration. *Demo Essays*, 2020. URL: <https://demoessays.com/federalism-and-trumps-approach-to-immigration/>
38. Fernandez M. Inside the Former Walmart That Is Now a Shelter for Almost 1,500 Migrant Children. *The New York Times*, 2018. URL: <https://www.nytimes.com/2018/06/14/us/family-separation-migrant-children-detention.html>
39. Garcia U. New Biden plan will let people in Latin American countries apply to legally enter U.S., Canada or Spain. 2023. URL: <https://www.texastribune.org/2023/04/27/texas-immigration-title-42-biden-policy/>
40. Garden R. Remarks by President Trump on Modernizing Our Immigration System for a Stronger America. The White House, 2019. URL: <https://trumpwhitehouse.archives.gov/briefings-statements/remarks-president-trump-modernizing-immigration-system-stronger-america/>
41. Giles C. Trump’s border wall: how much has been built and is it working?. 2021. URL: <https://www.bbc.com/news/world-us-canada-46748492>
42. Gonzales-Barbera A. Key facts about U.S. immigration policies and Biden’s proposed changes. Pew Research Center, 2022. URL:

- <https://www.pewresearch.org/short-reads/2022/01/11/key-facts-about-u-s-immigration-policies-and-bidens-proposed-changes/>
43. Gunerigok S. Biden ends travel ban on Muslim countries. *AA*, 2021. URL: <https://www.aa.com.tr/en/americas/biden-ends-travel-ban-on-muslim-countries/2117553>
 44. Graham D. U.S. would accept up to 30,000 migrants a month in expanded program -sources. *Reuters*, 2023. URL: <https://www.reuters.com/world/us/biden-planning-visit-us-mexico-border-2023-01-04/>
 45. Hahn D. Misshandlung hinter Gittern? *TAZ*, 2018. URL: <https://taz.de/Trumps-Migrationspolitik/!5512327/>
 46. Heid T. Bidens Problem. *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, 2023. URL: <https://www.faz.net/aktuell/politik/ausland/migration-in-den-usa-wird-zum-problem-fuer-biden-demokraten-warnen-19164256.html>
 47. Hillel R. Smith. The Biden Administration's Immigration Enforcement Priorities: Background and Legal Considerations. *Congressional Research Service*, 2022. URL: <https://sgp.fas.org/crs/homsec/LSB10578.pdf>
 48. Hirschhorn P. «Most convicted terrorists are U.S. citizens. Why does the White House say otherwise?». *PBSCO News Weekend*, 2017. URL: <https://www.pbs.org/newshour/nation/convicted-terrorists-citizens>
 49. Jesus V. The Future of U.S.-Mexico Relations. 2018. URL: <https://www.bakerinstitute.org/research/future-us-mexico-relations-tale-two-crises>
 50. Jordan M. Biden Administration Announces New Border Crackdown. *The New York Times*, 2023. URL: <https://www.nytimes.com/2023/02/21/us/biden-asylum-rules.html>
 51. Jordan M. Families Separated at Border by Trump Reach Settlement. *The New York Times*, 2023. URL: <https://www.nytimes.com/2023/10/16/us/migrants-border-families-trump-settlement.html>

52. Kantor D. Joe Biden's immigration policy: «Trump light»? 2021. URL: <https://dc.fes.de/news-list/e/joe-bidens-immigration-policy-trump-light>
53. Kelsey Y. S. Immigration Crimes: Improper Entry and Reentry. *Congressional Research Service*, 2023. URL: <https://sgp.fas.org/crs/homesecc/R47667.pdf>
54. Kort K. Geplatzter amerikanischer Traum – Wie die USA ukrainische Flüchtlinge ausbremsen. *Handelsblatt*, 2022. URL: <https://www.handelsblatt.com/politik/international/einwanderung-geplatzter-amerikanischer-traum-wie-die-usa-ukrainische-fluechtlinge-ausbremsen/28297474.html>
55. Krogstad J. M., Gonzales-Barrera A. Key facts about U.S. immigration policies and Biden's proposed changes. 2022. URL: <https://www.pewresearch.org/short-reads/2022/01/11/key-facts-about-u-s-immigration-policies-and-bidens-proposed-changes/>
56. Kulik M. Donald Trump nowym prezydentem USA: konsekwencje ekonomiczne dla USA i Polski. *Finance Controlling*, 2017. URL: <https://www.financecontrolling.pl/zarzadzanie/donald-trump-nowym-prezydentem-usa-konsekwencje-ekonomiczne-dla-usa-i-polski>
57. Lind D. «Immigrants are coming over the border to kill you» is the only speech Trump knows how to give. *Vox*, 2019. URL: <https://www.vox.com/2019/1/8/18174782/trump-speech-immigration-border>
58. Lind D. «Trump's executive order on refugees closes America to those who need it most». *Vox*, 2017. URL: <https://www.vox.com/2017/1/27/14370854/trump-refugee-ban-order-musli>
59. McGraw M. A timeline of Trump's immigration executive order and legal challenges. *ABC News*, 2017. URL: <https://abcnews.go.com/Politics/timeline-president-trumps-immigration-executive-order-legal-challenges/story?id=45332741>

60. Mentes D. How Do I Get an H-1B Visa? It's a simple process that requires a lot of luck. Super Lawyers, 2023. URL: <https://www.superlawyers.com/resources/immigration/massachusetts/how-do-i-get-an-h-1b-visa/>
61. Migrant children describe abuse, being forcibly medicated at youth shelters: lawsuit. WSB-TV, 2018. URL: <https://www.wsbtv.com/news/national-news/migrant-children-describe-abuse-being-forcibly-medicated-at-youth-shelters/774548882/>
62. Montoya-Galvez C. U.S., Canada expand deal to reroute asylum-seekers amid rise in border crossings. *CBS News*, 2023. URL: <https://www.cbsnews.com/news/u-s-canada-expand-deal-to-reroute-asylum-seekers-amid-rise-in-border-crossings/>
63. Montoya-Galvez C. U.S. expands Ukrainian immigration program to 167,000 new potential applicants. *CBS News*, 2023. URL: <https://www.cbsnews.com/news/ukraine-tps-temporary-protected-status-expansion-applications/>
64. Operation Gatekeeper in San Diego. *Migration News*, 1994. URL: <https://migration.ucdavis.edu/mn/more.php?id=466>
65. Sacchetti M. Biden administration rolls out plan for Ukrainian refugees. *Washington Post*, 2022. URL: <https://www.washingtonpost.com/national-security/2022/04/22/biden-ukraine-refugees-resettlement-united-states/>
66. Shear Michael D. How Biden's Promises to Reverse Trump's Immigration Policies Crumbled. *The New York Times*, 2023. URL: <https://www.nytimes.com/2023/10/06/us/politics/biden-trump-immigration.html>
67. Shear Michael D. Trump Bars Refugees and Citizens of 7 Muslim Countries. *The New York Times*, 2017. URL: <https://www.nytimes.com/2017/01/27/us/politics/trump-syrian-refugees.html>
68. Somanader M. We Were Strangers Once, Too: The President

- Announces New Steps on Immigration. The White House President Barack Obama, 2014. URL: <https://obamawhitehouse.archives.gov/blog/2014/11/20/we-were-strangers-once-too-president-announces-new-steps-immigratio>
69. Pew Research Center. How America Changed During Donald Trump’s Presidency. 2021. URL: <https://www.pewresearch.org/2021/01/29/how-america-changed-during-donald-trumps-presidency/>
70. Pew Research Center. Key Facts About Unauthorized Immigrants Enrolled in DACA. 2020. URL: <https://www.pewresearch.org/fact-tank/2020/06/22/key-facts-about-unauthorized-immigrants-enrolled-in-daca/>
71. President Biden to Announce Uniting for Ukraine, a New Streamlined Process to Welcome Ukrainians Fleeing Russia’s Invasion of Ukraine. Homeland Security, 2022. URL: <https://www.dhs.gov/news/2022/04/21/president-biden-announce-uniting-ukraine-new-streamlined-process-welcome-ukrainians>
72. Q&A: Trump Administration’s “Remain in Mexico” Program. Human Rights Watch, 2020. URL: <https://www.hrw.org/news/2020/01/29/qa-trump-administrations-remain-mexico-program>
73. Racial Views Of Donald Trump. Academic Accelerator. URL: <https://academic-accelerator.com/encyclopedia/racial-views-of-donald-trump>
74. Raquel R., Jeanne B. Mexican Immigrants in the United States, 2022. URL: <https://www.migrationpolicy.org/article/mexican-immigrants-united-states>
75. Raquel R., Jeanne B. Migration from Mexico to the United States, 2022. URL: <https://www.migrationpolicy.org/article/mexican-immigrants-united-states>
76. Remarks by President Biden and Vice President Harris in a Meeting

- on Immigration. *The White House*, 2021. URL: <https://www.whitehouse.gov/briefing-room/speeches-remarks/2021/03/24/remarks-by-president-biden-and-vice-president-harris-in-a-meeting-on-immigration/>
77. Ribando Seelke C., Klein J. Mexico: Background and U.S. *Relations*, 2021. URL: <https://crsreports.congress.gov/product/pdf/R/R42917>
 78. Robert G. C. «Illegal Mexican Migration and the United States/Mexico Border: The Effect of Operation Hold the Line on El Paso/Juarez». *U.S. Commission on immigration reform*, 1994. URL: <http://faculty.trinity.edu/dspener/clandestinecrossings/related%20articles/imm-jul94.pdf>
 79. Ronald Reagan: Immigrants - «Most important sources of America's greatness». *Wral.News*, 2019. URL: <https://www.wral.com/story/ronald-reagan-immigrants-most-important-sources-of-america-s-greatness/18512339/>
 80. Roy D. Can Biden's New Asylum Policy Help Solve the Migrant Crisis?, 2023. URL: <https://www.cfr.org/in-brief/can-bidens-new-asylum-policy-help-solve-migrant-crisis>
 81. Rubin D.K. Biden Halts Federally-Funded Border Wall Construction. *ENR*, 2021. URL: <https://www.enr.com/articles/51076-biden-halts-federally-funded-border-wall-construction>
 82. Tearing Families Apart. The Impact of Trump's Immigration Agenda. *FWD*, 2020. URL: <https://www.fwd.us/news/the-impact-of-trumps-immigration-agenda/>
 83. «Timeline of the Muslim Ban». *ACLU Washington*, 2020. URL: <https://www.aclu-wa.org/pages/timeline-muslim-ban>
 84. The US extends temporary protection for Ukrainian refugees: new terms. *VisitUkraine Today*, 2023. URL: <https://visitukraine.today/blog/2420/the-us-extends-temporary-protection-for-ukrainian-refugees-for-a-year-and-a-half-new-terms>
 85. Thomaser S. Ob Trump oder Biden - Anti-Migrationspolitik der USA

- setzt sich fort. *Frankfurter Rundschau*, 2021. URL: <https://www.fr.de/politik/usa-joe-biden-regierung-einwanderung-politik-migration-donald-trump-mexiko-haiti-grenze-del-rio-90994583.html>
86. Tsai R. H-1B Visa Submissions Lower than Expected. *Holland&Hart*, 2016. URL: <https://www.employerslawyersblog.com/2016/04/h-1b-visa-submissions-lower-than-expected-uscis-lottery.html>
87. Trump Releases Hardline Immigration Plan Ahead of 2024 Election. *Boundless*, 2023. URL: <https://www.boundless.com/blog/trump-immigration-plan-2024-election/>
88. US to slash refugee admissions to 30,000. *France 24*, 2018. URL: <https://www.france24.com/en/20180918-usa-slash-refugee-admissions-30000-trump-pompeo>
89. Vazquez-Lozano G. A Brief History Of The U.S.-Mexico Border, 2023. URL: <https://www.dailychela.com/a-brief-history-of-the-u-s-mexican-border/>
90. Vazquez M. Trump unveils new (likely doomed) immigration plan. *CNN*, 2019. URL: <https://edition.cnn.com/2019/05/16/politics/donald-trump-immigration-plan-announcement/index.html>
91. Volik K. Environmental migration and country security: Theoretical analysis and empirical research. URL: https://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream-download/123456789/86154/2/Didenko_environmental_migration.pdf;jsessionid=98F80308E0B95C63BB8F6B5078406D83
92. Walter D. J. Bidens Migrationspolitik: Trump reloaded? *DW*, 2022. URL: <https://www.dw.com/de/bidens-migrationspolitik-trump-reloaded/a-60405048>
93. Watson J. Biden keeps US target for refugee admissions at 125,000. *APNews*, 2022. URL: <https://apnews.com/article/biden-government-and-politics-b19f7754da4cc6d55dfb84b4da7152ea>
94. Watson J. Biden says there's 'not much time' to keep aid flowing to

- Ukraine and Congress must ‘stop the games’. *APNews*, 2023. URL: <https://www.cnbc.com/2023/10/01/biden-says-theres-not-much-time-to-keep-aid-flowing-to-ukraine-and-congress-must-stop-the-games.html>
95. Ward M. Biden’s 2-headed policy nightmare – Ukraine funding and border security, 2023. URL: <https://www.politico.com/news/2023/10/05/biden-two-headed-nightmare-ukraine-funding-border-security-00120277>
96. «What is the Threat to the United States?» *New America*, 2020. URL: <https://www.newamerica.org/future-security/reports/terrorism-america-18-years-after-911/what-is-the-threat-to-the-united-states/>
97. William A. K. The Trump Administration’s «Zero Tolerance» Immigration Enforcement Policy. *Congressional Research Service*, 2021. URL: <https://sgp.fas.org/crs/homesecc/R45266.pdf>
98. World Bank. Mexico Overview, 2021. URL: <https://www.worldbank.org/en/country/mexico/overview>
99. York H. U.S. Immigration Policy and Human Trafficking: Two Sides of the Same Coin. *Human Trafficking Institute*, 2022. URL: <https://traffickinginstitute.org/u-s-immigration-policy-and-human-trafficking-two-sides-of-the-same-coin/>
100. Zakharchuk Y. Zjednoczeni dla Ukrainy – jak skorzystać z możliwości pobytu w USA? *Ukrainian in Poland*, 2023. URL: <https://www.ukrainianinpoland.pl/united-for-ukraine-pl/>
101. Zengerle J. How America Got to ‘Zero Tolerance’ on Immigration: The Inside Story. *The New Yorks Times*, 2019. URL: <https://www.nytimes.com/2019/07/16/magazine/immigration-department-of-homeland-security.html>
102. Берман Ш. Чому політика ідентичності більш вигідна правим, аніж лівим. *Спільне Commons*, 2018. URL: <https://commons.com.ua/uk/chomu-politika-identichnosti-bilsh-vigidna-pravim/>
103. «Громадянство – не індикатор терористичної активності:

- спецслужби США розкритикували міграційний указ Трампа». *УНІАН*, 2017. URL: <https://www.unian.ua/world/1795547-gromadyanstvo-ne-indikator-terroristichnoji-aktivnosti-spetsslujbi-ssha-rozkritikuvali-migratsiyniy-ukaz-trampa.html>
104. Гуцало Л. В. Міграційна політика США (за президентства Дональда Трампа). *Міжнародна науково-практична конференція: Інноваційні дослідження та перспективи розвитку науки і техніки у XXI столітті*. 2023. с. 95-98.
105. Дмитрук Б.П., Светлова Н.М. Світові міграційні процеси: мотивація, види, й наслідки для країн виїзду та приймаючих країн: стаття. *Вісник східноєвропейського університету економіки і менеджменту. Політичні науки*. Черкаси. Випуск № 1, 11.04.2016 р. С. 18-27.
106. Звьоздна Т. М. Регулювання міграційної політики у США. *Актуальні проблеми держави і права*. 2012. Вип. 65. URL: <http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/6395/Zvyozdnaya%20reguluvann.pdf?sequence=1&isAllowed=y>
107. Лех Т.А. Концепція формування та відтворення людського капіталу. *Електронний журнал «Ефективна економіка»*, 2012. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=925>
108. Лопух В. «ЧЕТВЕРТА ХВИЛЯ», ІМІГРАЦІЇ ДО США: ПРИЧИНИ І МОТИВАЦІЇ», 2006. URL: <http://dspace.nbu.gov.ua/bitstream/handle/123456789/11782/07-Lopyh.pdf>
109. Майбутня міграційна політика Байдена - чи будуть скасовані розпорядження Трампа? *Голос Америки*, 2020. URL: <https://www.holosameryky.com/a/migrazijna-polityka-tramp-baiden/5668851.html>
110. Малиновська О. Міграційна політика: глобальний контекст і українські реалії. *Національний інститут стратегічних досліджень*, 2018. URL: <https://niss.gov.ua/sites/default/files/2018->

111. Маржинальний аналіз (CVP-аналіз). *StudLancer*, 2014. URL: https://stud.com.ua/53281/ekonomika/marzhinalniy_analiz_analiz
112. Міжнародні закони у справах біженців. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Міжнародні_закони_у_справах_біженців
113. Моран М. Ідентичність і політика ідентичності: культурно-матеріалістична історія. *Спільне Commons*, 2020. URL: <https://commons.com.ua/uk/identichnist-i-politika-identichnosti-kulturno-materialistichna-istoriya/>
114. Надзвичайний стан у США: що це таке і навіщо він Трампу. *BBC News Ukraine*, 2019. URL: <https://www.bbc.com/ukrainian/news-47248301>
115. Неокласична економічна теорія. *Osvita.ua*, 2011. URL: https://osvita.ua/vnz/reports/econom_theory/21699/
116. Попит і пропозиція. *LibreText*, 2022. URL: https://ukrayinska.libretexts.org/Доколеджна_освіта/Економіка/02%3A_Ринкові_структури_та_торгівля/2.04%3A_Попит_і_пропозиція
117. Пуригіна О.Г. МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ КОНФЛІКТИ. URL: <https://library.nusta.edu.ua/depository/Оцифровані%20документи/ЕКОНОМІЧНІ%20КОНФЛІКТИ.pdf>
118. Стаканов Р. Еволюція міграційної політики: на шляху до регіоналізації регулювання трудової міграції: *Електронний журнал «Ефективна економіка»*. Політичні науки. Київ, 16.11.2016 р. № 11. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=5255>
119. Стаканов Р. Сучасні міграційні тенденції в США в контексті регіональної інтеграції в рамках НАФТА. *Міжнародні відносини. Серія "Економічні науки"*, 2017, №10. URL: http://journals.iir.kiev.ua/index.php/ec_n/article/view/3112
120. Статус біженця у США. Еміграція до США. *International Lawyer*, 2022. URL: <https://migration.live/uk/еміграція-виїзд-та-легалізація-в->

121. Структурний функціоналізм. *Wikiwand*. URL: https://www.wikiwand.com/uk/Структурний_функціоналізм
122. Сутність закону попиту та пропозиції. *LivingFo*, 2022. URL: <https://livingfo.com/zakon-popytu-ta-propozytsii/>
123. США продовжили тимчасовий захист для українських біженців: нові терміни. *Visit Ukraine.today*, 2023. URL: <https://visitukraine.today/uk/blog/2420/ssa-prodovzili-timcasovii-zaxist-dlya-ukrainskix-bizenciv-na-pivtora-roku-novi-termini>
124. Танчин І.З. Теорія структурного функціоналізму. *Політологія бібліотека*, 2005. URL: <http://politics.ellib.org.ua/pages-13087.html>
125. Толстов С. Міжнародні відносини в умовах глобальної економічної кризи, 2009. URL: <https://elibrary.ivinas.gov.ua/id/eprint/3414>
126. Трамп представив план нової міграційної політики США. *Укрінформ*, 2023. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-world/2701873-tramp-predstaviv-plan-novoi-migracijnoi-politiki-ssa.html>
127. Транснаціоналізація. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Транснаціоналізація>
128. Філіппов С. США: імміграція та громадянство, 1973. URL: <https://www.livelib.ru/book/1001390032-ssha-immigratsiya-i-grazhdanstvo-svyatoslav-filippov>
129. Хімченко А. М., Лех Т.А. Генезис теорії людського капіталу. *Електронний журнал «Ефективна економіка»*, 2012. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=1131>
130. Чому США посилюють перевірки анкет українців та що чекатиме біженців у країні? *Голос України*, 2023. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/ukraiyci-usa-u4u-novi-pravyla/32477737.html>
131. Яворський М. Міжнародна міграція як виклик безпеці: особистісний, національний та глобальний виміри. URL:

https://ipiend.gov.ua/wp-content/uploads/2018/08/rovenchak_mizhnarondna.pdf